

El curs 1999-2000 s'ha iniciat amb una fera menys a la Caverna.

Provisionalitat i privatització protagonitzen el nou curs

El curs 1999-2000 continua marcat, en bona mesura, per la provisionalitat que ha caracteritzat els cursos anteriors.

Acostumats als missatges de normalitat llançats pel Govern valencià quan arriben aquestes dates, considerem que valorar el començament de curs ha d'anar molt més lluny de la simple constatació de la total escolarització. És tan important que l'alumnat tinga un lloc escolar i puga començar les classes el dia 8 en Infantil i Primària i el 21 en Secundària, com que la seua escolarització oferesca els nivells de qualitat que requereix la societat. Ja és greu que en l'últim any

de l'ESO només 116 instituts, de 315, acullen aquest alumnat des del primer curs (la resta encara està a les escoles), el que posa en evidència la falta d'adequacions. A més, encara falten més de 100 instituts nous, tot segons les previsions del mapa escolar.

Tot ens fa pensar que aquest curs serà el primer d'una nova legislatura en la qual s'aprofundirà en el finançament dels centres privats amb fons públics, bé mitjançant la subvenció, bé per la concertació tant dels nivells d'escolarització obligatòria com, possiblement, dels no obligatoris.

Amb aquesta intervenció, sota la coarta-

da de la "lliure elecció de centre" per les famílies, una fallàcia que amaga la segregació cultural i econòmica de la població tant per la ubicació selectiva de molts centres privats com per la selecció de l'alumnat que hi practiquen, es frenarà el creixement i la qualitat del sistema públic, amb la intenció d'invertir l'equilibri actual, sobretot a les principals zones urbanes, on la xarxa pública podria esdevindre subsidiària de la privada i restar fonamentalment dedicada a la població escolar amb més problemes socio-econòmics i, consegüentment, d'adaptació i de rendiment escolar. (Pàg. 3)

S'obri la negociació de les retribucions

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència i les organitzacions sindicals amb representació a la Mesa Sectorial d'Educació van arribar, el passat 9 de juny, al següent acord:

"Donada la situació de diferències retributives del professorat de nivells no universitaris de la Comunitat Valenciana, respecte al professorat d'altres territoris de l'Estat, reconegudes en els estudis presentats per l'Administració, els sindicats i la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, acorden encetar un procés de negociació, amb la finalitat de compensar les diferències en els components retributius, en compliment del calendari de negociació acordat en la Mesa Sectorial del 29 de gener.

Dita negociació ha d'estar finalitzada abans del 30 de setembre".

En el moment d'escriure aquestes línies, l'Administració ha convocat la Mesa de Negociació per al dia 30 de setembre, així que la negociació serà en octubre.

L'STEPV-IV li havia fet arribar un escrit al conseller Manuel Tarancón exigint-li la negociació de les retribucions del professorat valencià i la convocatòria d'una Mesa Sectorial d'Educació per a fixar els temes pendents, que en són molts.

La nostra proposta sobre les retribucions és, en una primera fase, un augment de 30.000 pessetes linials per a tot el professorat i, en una segona, la modificació de l'actual sistema retributiu basat en els sexennis. Ara cal prioritzar la primera fase.

SUMARI

Els centres públics, sense diners.....	2
Instruccions d'inici de curs.....	4-5
Llicències i permisos.....	6
Excedències i permutes.....	7
Nou Govern, nova Conselleria.....	8
Recuperació del poder adquisitiu.....	8
Els nous concerts, fora de la llei.....	9
Negociacions amb Conselleria a ritme lent.....	9
Ensenyar i aprendre la democràcia als centres.....	10
Llibres de text i unitat lingüística.....	10
Maniobres sobre l'AVL.....	11
Inauguració de la seu de Castelló.....	12
La programació infantil de TVV.....	12

Pròxim número

Allioli
QUADERNS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ

Extra 20 anys

(1979-1999)

Col·laboren en aquest número: Carme Berrueto, Joan Pau Cimarro, Conxa Delgado, Adel Francès, Josep L. González, Jaume Llopis, Alejandro Martínez, Vicent Mauri, Juan M. Muñoz

L'all...

Per al govern de la Generalitat, que ha obert el curs aplicant una política educativa "centrada, progressista i sense complexos", el millor exemple de la qual és l'extensió dels concerts educatius als centres de l'Obra.

...i l'oli

Per a El Trenet, testimoni viu d'un model d'escola infantil de qualitat que ha sobreviscut als atacs reiterats de la política conservadora contra les escoles de València, protagonistes dels millors exemples de treball i compromís innovador.

Edita: STEPV-IV
Director: Vicent Esteve
Redacció: Joan Blanco, Rafael Miralles
Administració, Redacció i Publicitat:
Juan de Mena, 14, baix. 46008 València
Tel. 96 391 91 47. Fax: 96 392 43 34
e-mail: stepv@intersindical.org
http://www.intersindical.org/stepv
Imprimeix: Bronte Graf, S.L.
Cullerers, 18. Alaquàs. Tel. 96 151 50 17
Tiratge: 15.000 exemplars
Depòsit Legal: V-1.454-1981
Franqueig Concertat 46/075

Alacant: Glòria Prota Vte. Mògica, 5. (C.P. 03005). Tel. 96 622 80 88
Alcoi: Jordi de Sant Jordi, 16. (C.P. 03804). Tel. 96 552 31 51
Alzira: Avgda. Luis Suñer, 28-4. (C.P. 46000). Tel. 96 240 02 21
Castelló: Pl. País Valencià, 6, 3. (C.P. 12002). Tel. 964 21 58 00
Gandía: Pl. Escoles Pies, 5, 1.ª (C.P. 46700). Tel./Fax: 96 295 07 54
Xàtiva: Vicente Boix, 2, 3er pis, porta 5 (C.P. 46900). Tel. 96 228 30 67
València: Juan de Mena, 14. (C.P. 46008). Tel. 96 391 91 47

Els centres públics, sense diners

A principis de curs no se'ls havia abonat el segon lliurament

En tornar de vacances, van començar a arribar a les seus del sindicat moltes queixes dels centres perquè no havien rebut l'assignació pressupostària per a despeses ordinàries corresponent al quadrimestre maig-agost. Amb els primers dies de setembre,

molts col·legis i instituts van arribar a una situació crítica, de tal manera que van haver d'ordenar la suspensió de pagaments per tal de no entrar en "números rojos". Alguns col·legis ho van intentar pal·liar transitòriament amb el pressupost del menjador.

ALL-I-OLI. Al mateix temps, el curs començava amb nous concerts educatius per a centres privats d'un marcat caire elitista, alguns dels quals, a més, es caracteritzen per un programa educatiu que parteix de la segregació de gèneres. El conseller Manuel Tarancón, amb un gest d'afirmació d'eixa inequívoca política "sense complexos", va inaugurar el curs a Riba-roja, en un d'eixos centres acabats de concertar. Tan senzill com sumar dos i dos, és inevitable

posar en relació la mala gestió que posa els centres públics en una situació de penúria econòmica i el fet de destinar diners públics als sectors de la societat més privilegiats i que, a més, opten per una educació que siga instrument de segregació social.

El sindicat va requerir de l'Administració una solució urgent, a la qual cosa la Direcció General de Centres va respondre que ordenava el pagament immediat del deute, en el cas dels instituts, pel 100%, i en el cas dels

col·legis, el 40% a meitat de setembre i la resta abans d'acabar el mes. Naturalment, no es pot acceptar ni comprendre per què hi ha dues formes de pagar el que es deu, segons el tipus de centre. No caben distincions, cal que les coses es facen bé i punt.

En el moment de tancar aquesta edició, alguns centres ja han rebut els diners. Si persisteixen els problemes, el sindicat actuarà recollint les denúncies que arriben i exercirà les pressions corresponents.

Mas d'Escoto celebra en forma de paròdia l'estat de les obres del menjador escolar

ALL-I-OLI. Un any més, la comunitat educativa del col·legi públic Mas d'Escoto, de Riba-roja (El Camp de Túria), ha decidit començar el curs de manera lúdica. Si en el curs anterior els membres del claustre van sorprendre l'alumnat amb una escenificació en què predominaven els banyadors i els parasols, enguany s'ha aprofitat l'excusa de l'estat de les obres del menjador escolar per donar la benvinguda als xiquets i les xiquetes.

Així, mestres i famílies, convenientment vestits per a l'ocasió, van representar algunes de les situacions que se solen donar quan un edifici es troba immers en reformes. La construcció anava més enllà, perquè del que es tractava era d'avançar cap a la construcció d'un nou curs, on tothom pot participar.

Entre frases com "Xe, tu, anem a esmorzar, que ja és l'hora!", o "Caram, si arribe a saber que anava

a haver de fer d'obra de la construcció, no haguera demanat aquesta escola!"

Les obreres i obrers, l'encarregada, l'arquitecta de Conselleria, enmig de l'arena, els rajols i tau-

ells, les pasteres, contribuïen a donar verosimilitud a l'escena. A l'hora de l'esmorzar tampoc va faltar l'obligada foguera, amb la corresponent torrada de botifarres i llonganisses.

Arquitecta, encarregada i treballadores posen mans a l'obra.

TEATRE

L'Espai Moma oferirà activitats didàctiques als estudiants

ALL-I-OLI. Amb motiu de la inauguració de les noves instal·lacions, la companyia Moma Teatre ha obert la temporada programant una atractiva oferta educativa que pretén acostar el millor teatre als estudiants de Secundària.

Després d'haver procedit a una important modernització de les seues instal·lacions polivalents a la seu de l'Espai Moma, al carrer Platero Suárez, de València, aquesta emblemàtica companyia valenciana ha elaborat un conjunt d'ofertes i guies

didàctiques que acostaran el teatre independent a la població escolar.

La programació de la temporada s'obri el 7 d'octubre amb l'obra *Càndid*, de Voltaire, dirigida per Carles Alfaro amb adaptació de Joaquín Hinojosa i producció de Joan Carles Dauder. Pròximament la companyia presentarà als instituts valencians un resum de la seua proposta pedagògica enllestida per un equip d'experts docents. Les persones interessades a rebre informació poden telefonar al 96 365 49 20.

Convocat el Congrés Internacional "Llengua, Societat, Ensenyament"

Se celebrarà a Alacant en novembre del 2000

ALL-I-OLI. L'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV) ha convocat, amb la col·laboració de la Federació Escola Valenciana, el I Congrés Internacional "Llengua, Societat, Ensenyament", que se celebrarà a la Universitat d'Alacant els dies 8, 9 i 10 de novembre de l'any 2000.

Segons els organitzadors, el congrés "naix amb l'objectiu d'oferir un espai per a la reflexió sobre el procés de normalització cultural i lingüística que es va obrir, formalment, l'any 1983 amb l'aprovació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià".

Entre els temes que es tractaran destaquen els models de llengua (oral i escrita), la normalització lingüística i cultural, l'escola valenciana i la democratització de la societat,

pel que fa a la Secció de Llengua i Societat. En Llengua i Ensenyament, s'estudiaran el tipus d'ensenyament bilingüe, la formació lingüística dels ensenyants, la normalització cultural i ensenyament, el treball de la sociolingüística, entre d'altres.

La convocatòria de presentació de comunicacions ja està oberta i les persones interessades a presentar-ne n'hauran de trametre un resum abans del 2 de maig de l'any 2000. Per rebre la informació pertinent cal adreçar-se a la Secretaria del Congrés: I Congrés Internacional "Llengua, Societat, Ensenyament", Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, Universitat d'Alacant, Ap. Correus 99, 03080 Alacant. Telèfon: 965 90 93 29. Fax: 965 90 93 17. Correu-e: LSE@ua.es

FAPA-València organitza un fòrum per a orientar a les famílies

ALL-I-OLI. La Federació d'Associacions de Pares de València-ciutat ha convocat una taula rodona sobre el tema *Com ajudar els nostres fills en l'educació*, a partir de les 19.30 hores del proper dimecres 27 d'octubre en la Llotgeta de la Caixa del Mediterrani (CAM), junt al Mercat Central de la ciutat de València.

Moderats per Xosé Manuel Souto, professor de Secundària, hi intervindran Víctor Latorre, mestre del CP Lluís Vives de València; María Angeles Lorente, del MRP Escola d'Estiu; un representant del Sindicat d'Estudiants, i Rafael Miralles, mestre i periodista.

El fòrum pretén servir com a suport a la tasca educativa de les famílies i abordar alguns dels temes que més els preocupen, com ara la incidència de la publicitat i dels mitjans de comunicació en les conductes de la població escolar.

20è aniversari d'El Trenet

Memòria viva de 'Les Escoletes' de València

Josep Lluís González Messeguer*

No és casual que qui hi haja estat a gust en un lloc en parle bé. Menys encara si és tracta de bones relacions personals. I ja és digne d'investigació el fet que durant 20 anys menuts, joves i adults qualifiquen una activitat educativa com a desitjable, molt estimada i exemplar. Doncs, açò mateix ocorre des de 1979 fins avui a l'escoleta *El Trenet* de València. Al nostre parer, una de les millors del País.

Fa vint anys, la necessitat sentida als barris i als pobles de que hi haguera uns bons centres que atengueren xiquets i xiquetes de 0 a 6 anys, fruit, més que res, de la progressiva incorporació de la dona al món del treball, va generar el naixement de les primeres escoletes, en molts casos amb l'ajut o la iniciativa d'ajuntaments democràtics.

És així com *El Trenet* i altres escoles van nàixer, en la majoria de casos, com a cooperatives, i es vincularen entre sí al Patronat d'Escoles Infantils de l'Ajuntament de València.

Des del punt de vista pedagògic suposa l'aparició d'un model d'Escola Infantil de qualitat, superador del concepte de "guarderia", que va quedar reconegut com a etapa pròpiament educativa a la Logse. Al darrere de tot açò hi ha el dinamisme professional del seu professorat.

Ara bé, la pròpia llei va deixar el primer cicle (0-3 anys) en una situació de desregulació oficial

en no fer-se càrrec d'organitzar la seua oferta com a servei públic. Sols va anar incorporant-se ben a poc a poc el segon cicle (3-6 anys) als centres públics. En aquest context, sectors socials i polítics de València s'il·lusionaren per una nova alternativa: la creació d'una xarxa pública, municipal, d'Escoles Infantils.

No és el moment de fer història. Qui la faça haurà de determinar les responsabilitats polítiques i d'altra mena de qui va frustrar el projecte. El ben cert és que, encara que el Patronat d'Escoles Infantils va desaparèixer, algunes escoletes, entre elles *El Trenet*, continuen aportant avui un servei públic inestimable a la societat valenciana.

A més del reconeixement públic i l'agraïment a tots i totes els que han treballat aquests vint anys en *El Trenet*, hem de manifestar públicament el convenciment que eixe model d'Escola Infantil és el model educatiu del present, però, sobretot, del futur.

Eixe model se substanta des de fa 20 anys en un projecte educatiu de centre i un disseny curricular adequat a cada edat, fruit del treball col·lectiu de professorat, pares i mares, xiquets i xiquetes. La participació activa de les mares i pares a l'escola pot abastar tant els espais pedagògics com els de la gestió, una dinàmica que reforça els

lligams entre tots els que formem part del procés educatiu. El valencià hi és la llengua vehicular. Des dels primers anys de vida dels xiquets i xiquetes l'escola es preocupa per motivar tothom a valorar la riquesa de la nostra llengua, tot i respectant l'expressió espontània de cada xiquet/a i introduint un tercer idioma estranger. A l'escoleta cadascú té el seu espai: se'ls respecta. L'escola està oberta a la societat on viu, al barri, a la ciutat i al seu entorn, en una interacció enriquidora (associació de veïns, diverses associacions culturals, etc.). *El Trenet* és un centre cultural: cursos de formació musical, de dansa, de teatre, etc., per als xiquets i per als adults. El procés d'ensenyament-aprenentatge s'orienta per la investigació d'un seguit de mecanismes, com el joc creatiu, la utilització dels materials pertinents i la distribució de temps i espais, en ordre a fomentar la creativitat, l'autonomia, l'afectivitat i la cooperació. Açò i molt més passa a *El Trenet*.

Volem acabar dient que si aquest model d'escola responia a un projecte d'esquerres i valencià per tothom, avui la seua consolidació la sentim com a responsabilitat pròpia. I la seua recuperació és un bon senyal de vertebració de la societat valenciana.

* Pare d'El Trenet.

INICI DE CURS

La provisionalitat torna a protagonitzar el retorn a classe

El curs 1999-2000 continua marcat, en bona mesura, per la provisionalitat que ha caracteritzat els cursos anteriors.

Acostumats als missatges de normalitat llançats pel Govern valencià quan arriben aquestes dates, considerem que valorar el començament de curs ha d'anar

molt més lluny de la simple constatació de la total escolarització. És tan important que l'alumnat tinga un lloc escolar i puga començar les classes el dia 8 en Infantil i Primària i el 21 en Secundària, com que la seua escolarització oferesca els nivells de qualitat que requereix la societat.

Com a cosa prèvia, però important per a un bon començament, considerem que el 8 de setembre és massa prompte per engegar les classes en Infantil i Primària per tal com deixa pocs dies hàbils per preparar el curs. Tot i respectant el mateix nombre de dies lectius fixats per l'Ordre que regula el calendari escolar, cabria haver començat uns dies més tard, per acabar, per exemple, el 23 de juny. Però, una vegada més, la política d'aparentar "que som els primers" s'ha superposat al sentit comú.

Per contra, en aquelles coses realment cabdals no s'actua amb el mateix interès. Per exemple, hem de reiterar un curs més que la normativa que regula el funcionament dels centres, una Ordre de 1992, òbviament no respon a la nova configuració del sistema educatiu ni al Reglament Orgànic i Funcional, de 1997, que regula la vida dels centres. En aquest mateix sentit, per quart any consecutiu, no es proveeix tots els centres de Primària que escolaritzen alumnat del primer cicle de l'ESO de professorat especialista d'Educació Plàstica i Visual ni de Tecnologia, la qual cosa evidencia una manca de qualitat que es torna a produir en no coordinar el

primer cicle de l'ESO, impartit en col·legis, amb el segon, impartit en instituts.

Malauradament, enguany hem de tornar a denunciar la manca d'infraestructures escolars, sobretot aules adequades d'Educació Infantil i d'instituts d'ESO, raó per la qual algunes ciutats importants, com ara València, encara tenen centres públics sense unitats de 3 anys i més del 60% de l'alumnat d'ESO encara roman a les escoles per falta d'instituts, quan enguany es completa aquesta etapa educativa amb la generalització del 4t curs. Tot i que s'ha produït un augment important de les plantilles de mestres en els últims anys, i està previst el mateix a partir d'aquest curs per a Educació Secundària, enguany només 116 instituts, de 315, acullen aquest alumnat des del primer curs (la resta encara està a les escoles), el que posa en evidència la falta d'adequacions. A més, encara falten més de 100 instituts nous, tot segons les previsions del mapa escolar.

Totes aquestes mancances provoquen un ample estat de provisionalitat en l'aplicació de la LOGSE, que situa el País Valencià lluny del que hauria de ser una situació normal pel que fa a la configuració del seu sistema educatiu.

Adjudicar sense planificar

Molts són els temes que tenen a veure amb una adequada organització del curs. Des de la provisió de llocs de treball fins a la normativa que regula el funcionament dels centres, passant per la resolució dels concursos de trasllats, o la resolució del concurs-oposició convocat a juliol de 1999.

En relació a l'adjudicació de places, el procés presencial que sempre ha defensat l'STEPV-Iv possibilita una major capacitat d'elecció i és més transparent, hi ha més control del personal que hi participa. Per açò, aquesta reivindicació va ser un dels eixos centrals de la convocatòria de vaga del professorat interí el passat curs escolar.

Cal recordar que en el curs 1998-99, totes les organitzacions sindicals van exigir al conseller Camps que foren presencials i amb garanties. Ni el professorat afectat ni nosaltres hem canviat de criteri.

Si es pretén responsabilitzar dels problemes de l'adjudicació al procediment presencial, cal dir que no hi ha hagut cap negociació sobre les dates, les garanties procedimentals ni els aspectes tècnics. I no perquè el sindicat no haja insistit durant els mesos de maig, juny i juliol en que calia negociar des de la globalitat l'inici del curs. No ens feren cas. Per tant, la responsabilitat és de l'Administració Educativa. En tot cas, també són corresponsables aquelles organitzacions sindicals que es varen negar sistemàticament que s'obriera la negociació en la Mesa Sectorial amb excuses i pràctiques dilatòries.

Però n'hi ha més. Si es parla d'organitzar el curs, s'ha de fer de moltes altres coses que hi estan relacionades. Per exemple, cada vegada es donen més comissions de servei. Tots els llocs de treball haurien de ser proveïts mitjançant la corresponent convocatòria de concurs públic, respectant el principi d'igualtat. No té cap sentit que any rere any alguns llocs de treball siguin ocupats per determinades persones en comissió de serveis, sense que aquestes places isquen a concurs. A més, incompresiblement, la resolució de la convocatòria de les comissions de servei s'allarga fins a unes poques hores abans de les adjudicacions retardant una adequada planificació i creant greus problemes, com ara l'aparició de places duplicades o inexistents. En el cas de Secundària en particular, el concurs de trasllats

és inoperant per falta de places. Cal doncs que l'Administració oferisca totes les places a concurs mitjançant convocatòries públiques.

Pel que fa a la convocatòria de les oposicions i sense entrar al fons de la qüestió, cal dir que el resultat es va conèixer al llarg del mes d'agost. Per altra part, noves construccions, adaptacions, dotació de mobiliari... no han estat a punt. En definitiva, cal fer les previsions amb molta anterioritat, i no és així com actua l'Administració valenciana.

Respecte a les adjudicacions cal dir, en primer lloc que tant si el procediment és informatitzat o presencial, l'Administració ha de publicar la relació provisional de participants amb un termini de reclamacions i de presentació de documentació (noves especialitats, capacitació lingüística...) i després, la definitiva. També s'han de treure les vacants i fer l'anunci públic dels actes d'adjudicació... Tot a temps d'evitar situacions d'indefensió al profesorat que hi participa. Enguany, res d'açò s'ha fet com cal, bé per la incapacitat dels responsables polítics de la Conselleria, bé per intentar problematitzar els actes presencials per part d'algun sector de la pròpia Administració que prefereix que siguin informatitzats.

És per aquest motiu que hi ha hagut tot un seguit de problemes que caldria haver evitat: els anuncis dels actes s'han fet molt tard. En Secundària, les llistes de professorat i de vacants han eixit amb poques hores d'anticipació i l'actitud de l'Administració ha agreujat alguns problemes, menyspreant, per exemple, el personal que ha arribat tard. A Primària hi va haver confusió en el número d'ordre del professorat participant i l'acord sobre la doble especialitat s'ha malbaratat en no negociar-se com s'anava a aplicar a la pràctica. Les llistes del professorat amb noves especialitats o amb capacitació lingüística contenen errades i les places d'ESO del col·legis amb Programa d'Incorporació Progressiva (PIP) no han aparegut catalogades en valencià, ni tampoc les especialitats de Primària. Finalment, s'ha negat l'oferiment, al professorat interí que no ha obtingut plaça de la seua especialitat, una de les vacants sobrants. Tot això era evitable, però no s'ha volgut resoldre per fer creure que els problemes són deguts als actes presencials quan els ha provocat la mala gestió.

L'STEPV-Iv recorre l'Ordre de Concerts Educatius

L'STEPV presentarà un recurs contenciós-administratiu contra l'Ordre mitjançant la qual s'aproven concerts amb centres privats, per haver detectat diverses irregularitats en el procediment d'adjudicació de concerts en l'expedient de determinats centres, per considerar que s'han falsejat necessitats d'escolarització argumentades en els esmentats expedients i perquè l'aprovació dels concerts en agost, quan la data establerta és abril, comporta un frau de llei consistent a deixar sense efecte el Decret que regula la matriculació en els centres concertats, concretament els criteris referits a l'admissió d'alumnat, xics i xiques, a la renda i el domicili familiar, uns criteris que solament poden obviar els centres privats sense cap aportació econòmica dels poders públics.

Educació aprofundeix les tendències privatitzadores

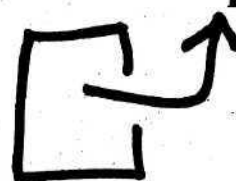
Tot ens fa pensar que aquest curs serà el primer d'una nova legislatura en la qual s'aprofundirà en el finançament dels centres privats amb fons públics, bé mitjançant la subvenció, bé per la concertació tant dels nivells d'escolarització obligatòria com, possiblement, dels no obligatoris.

Amb aquesta intervenció, sota la coartada de la "lliure elecció de centre" per les famílies, una fallàcia que amaga la segregació cultural i econòmica de la població per la ubicació selectiva de molts centres privats, es frenarà el creixement i la qualitat del sistema públic, amb la intenció d'invertir l'equilibri actual, sobretot a les principals zones urbanes, on la xarxa pública podria esdevindre subsidiària de la privada i restar fonamentalment dedicada a la població escolar amb més problemes socio-econòmics i, conseqüentment, d'adaptació i de rendiment escolar.

Per a l'STEPV-Iv, la consideració que tant els centres de titularitat pública com els privats concertats són "centres públics", no sols tergiversa la realitat, sinó que intenta amagar l'objectiu descrit anteriorment. En primer lloc, perquè els centres privats responen a un ideari de l'exclusiva competència del titular; perquè la participació de la comunitat educativa no sols és molt limitada, sinó més formal que real; i, sobretot, per la impunitat amb què molts centres privats poden seleccionar el seu alumnat. Un bon exemple d'aquesta dualitat l'ofereix la ciutat de València, on l'excés d'alumnat d'Infantil en centres privats permet per l'Administració arriba a més de 700 alumnes, quan encara hi ha més de 20 centres públics que no tenen unitats de 3 anys perquè l'Administració no ha fet l'oferta, generalment perquè l'ESO no transferida als instituts ocupa els espais necessaris. Cal recordar que a València hi ha un sol institut amb el primer cicle de l'ESO.

A la vista d'aquesta tendència a la privatització del servei educatiu, es pot concloure que la legislació en matèria de concerts educatius s'aplica amb massa "generositat" per tal com suposa el desviament d'uns recursos ja escassos per a l'ensenyament públic, a la satisfacció dels interessos de les capes benestants de la societat.

PNL: Per a evolucionar positivament

Intel·ligència emocional, canvi d'hàbits, comunicació eficaç, autoestima, aprenentatge creatiu, etc., és el que trobaràs al *Practicant en PNL*. Amb aplicacions personals i professionals per docents. Inici al novembre. *Taller Introductor*: 16 d'octubre. Conferències gratuïtes. **Descomptes a les inscripcions anticipades.**

PeNeLers

Font d'En Corts, 87, baix
46013 València
Tel. 96 334 31 90

PRIMÀRIA

VALORACIÓ DE LES INSTRUCCIONS D'INICI DE CURS

S'aprova una pròrroga pura i dura

Des de fa més d'un any, hi ha un esberrany d'ordre que ha de desplegar el Reglament Orgànic i Funcional dels col·legis d'Educació Infantil i Primària, en

vigor des de 1997. Però el projecte no ha arribat a la Mesa Sectorial. L'Administració s'ha limitat a publicar una resolució sobre les instruccions per a l'organització i

el funcionament d'aquests centres per al curs 1999-2000 que prorroga les respectives resolucions de 1997 i 1998. Es tracta d'una pròrroga pura i dura. L'STEPV-IV ho

considera un fracàs de l'Administració, perquè ha estat incapaç de negociar una nova ordre més adequada a la realitat actual.

ALL-I-OLI.

Això no obstant, l'STEPV-IV va presentar una sèrie d'esmenes per tal que es modificara la resolució en vigor, per considerar que conté elements lesius, tant per al professorat com per a la qualitat de l'ensenyament.

En primer lloc, les instruccions no tenen en consideració que en 1997 es va realitzar el procés d'adscripció del professorat del Cos de Mestres als nous llocs de treball derivats de l'aplicació de la LOGSE. No debades es basen en l'Ordre de 29 de juny de 1992, que regula l'organització i el funcionament dels centres docents des de l'etapa pre-reforma. És lamentable que després d'haver imposat també l'adscripció, ara es pretenga obviar-la, vulnerant els drets del professorat que hi va participar.

Un context problemàtic

A més, les instruccions agreugen un context ja problemàtic. Per explicar la situació generada enguany resulta cabdal el fet que continue impartint-se el primer cicle d'ESO a les escoles de forma generalitzada. És açò el que està generant molts problemes organitzatius, administratius i també de caire pedagògic en els centres, que s'hagueren evitat si s'hagués generalitzat la impartició d'aquest cicle en els instituts o, com a mínim, si s'hagueren adscrit, a tots els efectes, aquestes unitats als corresponents instituts.

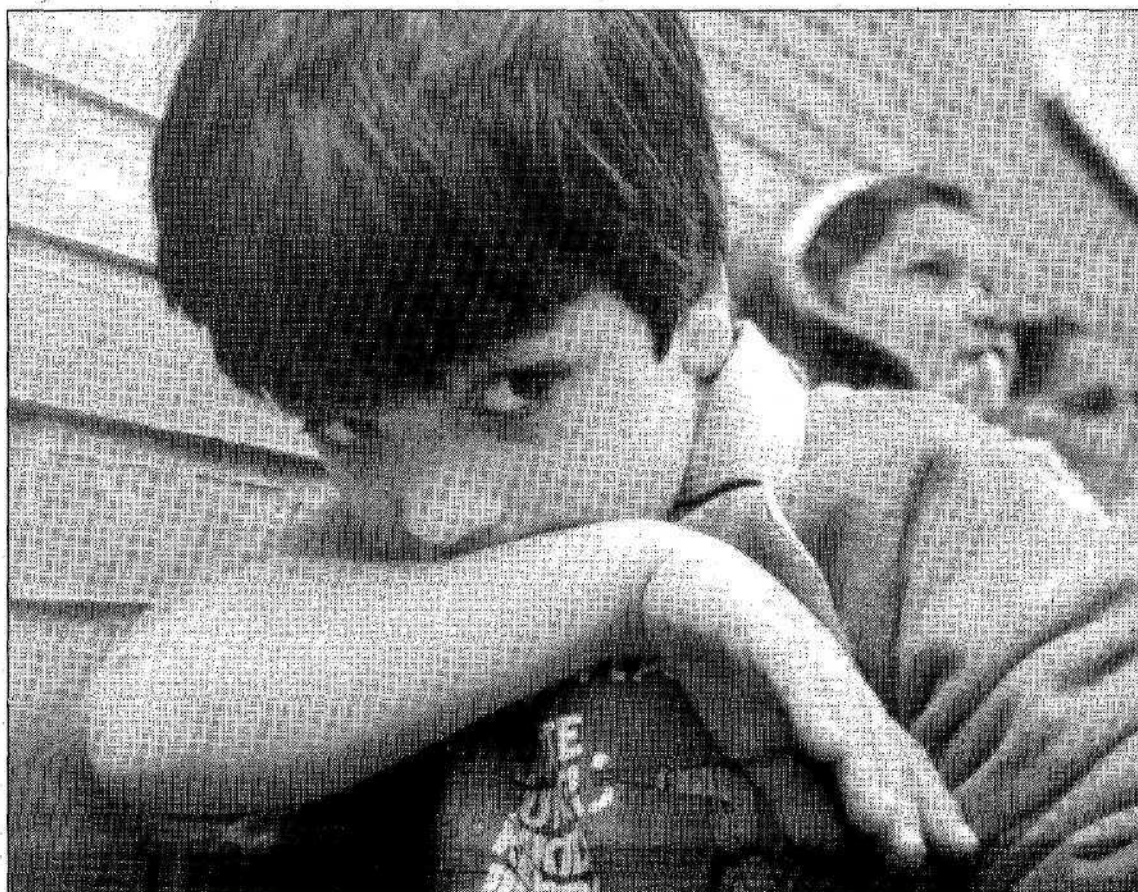
No convé oblidar tampoc el sentit que han tingut i encara tenen algunes reivindicacions històriques del moviment d'ensenyants i que avui, des del nostre punt de vista, cobren un protagonisme evident. Ens referim al fet que la LOGSE no avançava cap al Cos Únic d'Ensenyants, ans el contrari, consolidà els diferents cossos docents; i a l'actual sistema retributiu, els "sexennis", que suposen una gran divisió salarial; i a la LOPEGCE, que encara ens jerarquitzava més. Tot plegat està produint un gran ventall de condicions laborals i retributives que l'STEPV-IV en absolut compar-teix.

No a les instruccions

Reprement el fil sobre la Resolució per organitzar el curs, els elements més rellevants en els que no estem d'acord són:

*L'horari del professorat. Demanem que tot el professorat, independentment del lloc de treball que ocupe, tinga 18 hores lectives. La realitat actual ja ho permet i no cap continuar insistint en les 25 hores.

*Les reduccions horàries proposades per l'Administració. Són insuficients per a garantir un correcte funcionament del centre. Proposem reduccions horàries d'obligat compliment per als centres respecte a: coordinació de cicles, organització de material didàctic i biblioteca, coordinació d'activitats esportives, musicals i culturals, coordinació de normalització lingüística, coordinació amb els CEFIREs,

coordinació de materials audiovisuals, reducció de l'horari lectiu del professorat major de 55 anys, i acció tutorial amb l'alumnat i les famílies.

*La manca d'autonomia dels centres i de flexibilitat per a determinar el seu horari general. El Consell Escolar de cada centre hauria de tenir la competència per aprovar l'horari general, i no la Direcció Territorial. També hi ha, al nostre parer, una excessiva reglamentació de l'activitat dels

centres.

*L'obligació per al professorat de fer ús de totes les seues habilitacions, independentment de la seua adscripció, per a garantir la impartició de totes les àrees.

*L'obligació per al professorat de les especialitats de Llengua Estrangera, Educació Física i Música, adscrits a Educació Primària, d'impartir, en primer lloc, l'horari de 1r i 2n d'ESO, i després, l'assignació

dels grups d'Educació Primària. Nosaltres considerem que no es pot ni s'ha d'obligar el professorat adscrit a Primària a impartir el primer cicle d'ESO, i més quan en el procés d'adscripció es va impedir aquest professorat adscriure's a eixos llocs de treball en fer-se una adscripció automàtica als llocs que ocupaven. En aquests dos punts, considerem que es fa una interpretació abusiva, per no dir que ratlla la il·legalitat, de l'article 10 del Reial

Regulació de la itinerància

La regulació de la itinerància que realitza el professorat especialista d'Educació Primària entre els centres que constitueixen una agrupació escolar està recollida en els textos legals següents: el Decret 24/1997, d'11 de febrer (DOGV 17-2-97); l'Ordre de 5 de juliol de 1999, per la qual es creen els llocs de treball itinerants (DOGV 20-7-99); les Instruccions d'1 de setembre de 1997, de la Direcció General de Centres Docents, sobre criteris d'excepcionalitat en la percepció d'indemnitzacions a les que es refereix el Decret 24/1997; les Instruccions de 29 de juny de 1999, de les Direccions Generals de Centres Docents i d'Ordenació i Innovació Educativa i Política

Lingüística, sobre professorat itinerant.

Per a la necessària informació del professorat, cal dir, en primer lloc, que a cada centre dels que tenen assignat professorat itinerant ha d'haver un expedient, tramés per la Direcció Territorial i elaborat per la Direcció General de Centres, on consten els centres objecte de la itinerància, nombre d'alumnat i de grups, temps d'atenció docent, temps de desplaçaments i les indemnitzacions (en pessetes anuals) corresponents, tant les del trasllat com les extraordinàries. A la vista d'aquest expedient és com es coneixen les condicions concretes en què el professorat haurà de realitzar el seu treball durant el curs.

Entre els criteris organitzatius fixats per l'Administració, destaca el fet que l'agrupament de centres no superà el nombre de 5 i, pel que fa als horaris del professorat, les 25 hores lectives establertes amb caràcter general han de comprendre l'horari d'atenció directa a l'alumnat, el temps per al desplaçament entre els centres i el temps per a d'altres funcions que puga tenir assignades. En general, l'horari lectiu real queda comprès entre un mínim de 12 i un màxim de 18 hores.

El desplaçament propi de la itinerància i objecte d'indemnització és el que es fa entre el centre d'adscripció del professorat i cadascun dels centres de l'agrupament.

Agrupament de l'alumnat

Fins a 10	1 docent
Entre 11 i 29	2 docents
Entre 30 i 45	3 docents
Entre 46 i 60	4 docents
Més de 60	5 docents

Horari setmanal aproximat

A l'àrea d'Educació Física corresponen entre 2 i 2'5 hores setmanals; a la d'Anglès, entre 2'5 i 3, i a la de Música, entre 1 i 1'5.

Decret 895/1989, modificat pel R. D. 1.664/91, amb la que no estem, en absolut, d'acord. Conseqüentment, tampoc estem d'acord en l'aplicació de les Disposicions Addicionals tercera i quarta de l'Ordre de 23 de gener de 1997, per la qual es regula el procediment d'adscripció del professorat del Cos de Mestres. Aquest fet és tan greu que l'STEPV ja ho va recórrer davant dels Tribunals de Justícia, per tal de defensar els drets del professorat afectat.

Mestres d'ESO

*Continua sense complir-se l'apartat 16 de l'Acord de Plantilles, que fa referència a l'horari dels mestres adscrits al primer cicle d'ESO. Aquest hauria de ser l'establert amb caràcter general per als professors de Secundària, i no com es diu a l'apartat III i en la Disposició addicional primera de la Resolució.

*L'Administració pretén que l'Educació Plàstica i Visual siga impartida pel professorat de Socials i que l'àrea de Tecnologia siga assignada als mestres adscrits a Matemàtiques i Ciències Naturals. No hi estem d'acord, exigim que aquestes àrees siguin impartides per personal especialista.

*La limitació per a ofertar dues llengües estrangeres a un nombre mínim d'alumnat (10) i a que no supose augment de professorat. Amb açò no es garanteix l'oferta de dues llengües estrangeres en tots els centres.

*No hi ha una autèntica coordinació entre els centres d'Educació Infantil i Primària que imparteixen transitòriament el primer cicle d'ESO als IES per a que es puga garantir la coordinació d'aquesta etapa educativa. Ni en aquesta resolució ni a l'Ordre d'adscripció dels centres es preveu una dedicació horària suficient ni es planteja que la coordinació tinga com a finalitat dissenyar projectes curriculars i estratègies d'ensenyament-aprenentatge en funció de les característiques de l'alumnat (no parteix de tenir un alumnat compartit), sinó que és un simple acte burocràtic que pretén complir amb la lletra dels Reglaments Orgànics, que ordenen l'adscripció dels centres obviat la pròpia naturalesa del treball docent i, el que és pitjor, obviat les necessitats de l'alumnat que pateix una situació anòmala, com és el fet que l'ESO no estiga als instituts.

*No s'ha negociat ni la normativa que regula l'horari del professorat que comparteix centres ni la que regula la dotació del professorat dels centres incomplets.

Per totes aquestes raons, l'STEPV-IV rebutja la resolució que regula provisionalment el funcionament dels centres i fa una crida al professorat, als centres i al conjunt de la comunitat educativa, per a que manifesten públicament el seu desacord davant l'opinió pública i la pròpia Administració Educativa.

SECUNDÀRIA

INSTRUCCIONS D'INICI DE CURS I ACORD DE PLANTILLES

L'Administració es nega a negociar

La Conselleria d'Educació ha seguit la tradició d'impedir la negociació de les Instruccions d'Inici de Curs amb el professorat. En un curs trascendent en Secundària, per ser el primer en què es generalitza la LOGSE, i a pesar de les intencions conciliadores manifestades, l'Administració ha tornat a frustrar les expectatives inicials. La confusió creada en els centres, deguda a la diversitat de normatives de referència a què remetien les Instruccions, està garantida, i la provisionalitat permanent que suposa aquesta normativa representa un obstacle greu per al treball en els centres. En aquestes circumstàncies, la denúncia pública dels òrgans col·legiats cap a aquesta nova agressió és un instrument necessari per avançar en la qualitat del servei públic.

ALL-I-OLI

Les instruccions d'inici de curs recullen la normativa bàsica per la qual s'han de regir els centres durant el curs que s'enceta. Des de fa uns anys aquesta normativa s'ha estat passant curs rere curs a les meses de negociació, sense que els sindicats pogueren incidir en qüestions substancials sobre l'organització dels centres. El resultat era una normativa imposada, amb canvis mínims d'un any a l'altre, i amb l'oposició de tots els sindicats.

Enguany és el primer any de la generalització de la LOGSE als centres de Secundària i, previ al procés negociador, es van produir algunes novetats. Per primera vegada, l'Administració va convocar la negociació en juny, fet que venia exigint l'STEPV-IV perquè en juliol el professorat no hi pot participar. L'Acord de Plantilles de Secundària vigent, el primer amb què compta el sector, podia permetre que aquestes instruccions incorporaren canvis substancials respecte a les d'anys anteriors.

Aquestes novetats i l'aparent voluntat negociadora de l'Administració feien factible una veritable negociació per a redactar unes instruccions noves, negociades i més adequades a les necessitats organitzatives dels centres, en un any d'una importància cabdal en aplicar-se la LOGSE als centres valencians de Secundària.

Però les il·lusions es van trencar el primer dia de negociació. L'Administració va decidir unilateralment prorrogar les instruccions del curs passat, excepció feta dels punts que els seus representants havien marcat per tal de començar a aplicar l'Acord de Plantilles. Així doncs, es

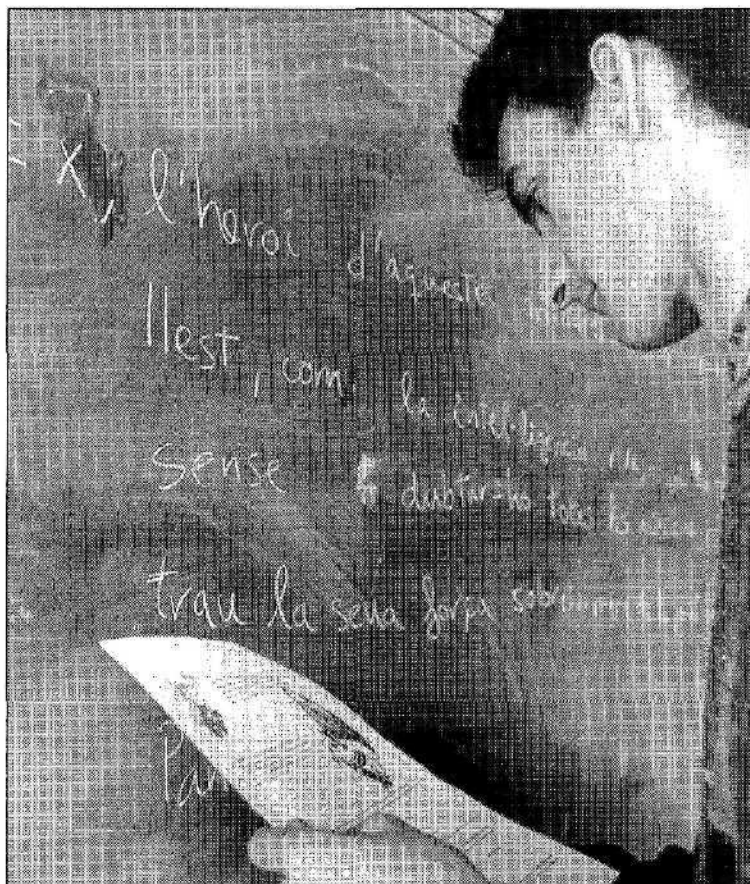
repetia la tònica d'anys anteriors i les expectatives creades es van veure frustrades.

Les noves instruccions no són, doncs, el resultat d'una negociació real Administració-sindicats, encara que és ben cert que hi podem trobar diferències importants respecte de les dels anys anteriors, encara que vénen donades per l'aplicació parcial de l'Acord de Plantilles.

L'Acord de Plantilles ha modificat substancialment les Instruccions d'Inici de Curs en aspectes tan fonamentals per a l'aplicació de la LOGSE com ara la segona hora de tutoria per al professorat, l'obligació de coordinar els Departaments Didàctics i la Comissió de Coordinació Pedagògica, la constitució del Departament d'Orientació a tots els instituts, la presència a tots els centres de professorat de Pedagogia Terapèutica, la dotació de professorat d'Audició i Llenguatge i de Formació i Orientació Laboral en aquells centres on fa falta, la dedicació horària del professorat per a l'atenció a la diversitat, reforços i desdoblaments. Tanmateix, l'Administració no ha permès participar els sindicats en els criteris a seguir per aplicar aquests apartats de l'aplicació parcial de l'Acord de Plantilles, i no uns altres. Aquestes instruccions, excepció feta dels punts remarcats, reproduïen moltes de les mancances de les instruccions d'anys anteriors.

Normativa confusa

L'aspecte més negatiu és el marmagnum normatiu en què s'ha de basar la direcció d'un centre per posar-lo en funcionament cada any. No cal fer ara una relació de tota la normativa que regula la vida dels centres, però sí que posarem com a

exemple el cas més sagnant. En aquests moments el Decret 234/1997 (Reglament Orgànic i Funcional dels Instituts d'Educació Secundària) hauria de regir la vida organitzativa i funcional dels centres, però com que no s'ha desplegat amb les corresponents Ordres i Resolucions perquè la Conselleria no les ha volgudes negociar, l'Ordre que regula i condiona any rere any la vida dels centres és la famosa Ordre de 29 de juny de 1992 (DOGV del 15 de juliol). Així doncs, l'Ordre de l'any 1992 condiona i de vegades invalida un Decret de l'any 1997 i la Conselleria juga a dues bandes a l'hora de dictar les Instruccions d'Inici de Curs: quan l'interessa aplica el Decret 234/1997, i quan no, l'Ordre de 29 de juny.

L'Acord de Plantilles ha fet més paleses encara totes aquestes disfuncions. Amb l'aplicació generalitzada de la LOGSE l'Administració ha volgut negociar a corre-cuita l'Ordre d'Atenció a la Diversitat, les instruccions dels centres que impartisquen

cicles de Formació Professional Específica, l'Ordre de Batxillerat LOGSE en règim nocturn, l'Ordre de Sobredotació, i ha deixat de banda el desplegament del ROF, que és la normativa bàsica que hauria d'haver inspirat totes aquestes Ordres i Resolucions.

Per tant, un any més, cal continuar denunciant i criticant totes les deficiències de les anteriors Instruccions d'Inici de Curs, perquè el llistat de despropòsits és ben extens. Es continua sense reduir automàticament un grup als majors de 55 anys i sense regular de cap manera les condicions laborals del professorat que comparteix centre. Se segueixen mantenint els privilegis al professorat que ha adquirit la Condició de Catedràtic (que la LOGSE no contempla) i es deixen sense coordinar els centres d'Infantil-Primària que tenen el Primer Cicle de l'ESO amb els Centres de Secundària i sense garanties de continuïtat per a les línies de valencià. Tampoc es per-

met avançar en la reducció de les ràtios a BUP i FP (38 alumnes en les matèries generals i 25 per a les pràctiques d'FP), i segueixen sense regular les hores d'atenció dels esbarjos amb les funcions i les responsabilitats que haurà d'assumir el professorat. Es fa referència al nou Decret d'Admissió d'Alumnes -eina excel·lent i perversa per tal que els centres puguin seleccionar l'alumnat- i es segueix sense dotar els centres amb Cicles Formatius el Departament de Formació i Orientació Laboral i el Departament d'Economia. D'altra banda, l'organització dels Departaments agrupats en les Seccions d'IES és contrària a qualsevol lògica pedagògica. La llista de despropòsits no s'acaba.

Amb tot aquest panorama, l'STEPV-IV rebutja contundentment aquestes Instruccions d'Inici de Curs i la seua provisionalitat. A partir d'ara, continuarem exigint la negociació immediata i global de tots els temes que afecten de forma negativa l'ensenyament públic valencià, tant en la millora i qualitat de l'ensenyament com en la revisió de les condicions econòmiques del professorat. Amb la generalització de l'ESO, els docents han vist transformades les seues funcions educatives i les seues tasques sense obtenir cap compensació econòmica. L'augment de les remuneracions no pot seguir vinculat a la perversió que suposa el sistema dels sexennis, que, a més a més, deixa de banda una part important del professorat.

Davant de totes aquestes mancances i d'aquesta provisionalitat, cal que tota la comunitat educativa manifeste públicament el seu desacord davant l'opinió pública i la pròpia Administració Educativa. En aquest sentit, cal que en cada Claustre i Consell Escolar de Centre es debatessa sobre tots aquests assumptes, i que, després fer una relació de tots els problemes, dificultats, entrebancs i deficiències que es troben per començar el curs en condicions, es remeta un escrit al Conseller de Cultura, Educació i Ciència, fent arribar una còpia enregistrada al sindicat. La denúncia pública és la condició necessària per a exigir la negociació immediata del desplegament del ROF, que permeta millorar les nostres condicions laborals i econòmiques.

Despeses per desplaçament

En el cas que al professorat se li adjudique una vacant de la seua especialitat, la càrrega horària de la qual estiga repartida entre dos instituts de localitats diferents, l'Administració ha previst, per primera vegada per al curs 1999-2000, respondre a propostes sindicals en aquest sentit, que se li abone la compensació econòmica prevista en el Decret 24/1997.

El desplaçament considerat a tal efecte serà el que es realitze entre el centre on es tinga la major càrrega horària -centre de destinació- i l'altre. Amb caràcter general, segons informacions de la pròpia Administració, el nombre de desplaçaments serà entre dos i tres a la setmana, i sols excepcionalment podrà ser superior.

L'Administració completarà aquesta informació, així com donarà a conèixer el procediment que s'haurà de seguir per percebre les indemnitzacions per desplaçament, en el mes de setembre.

Referències legals que cal conèixer

Centres d'Educació Infantil i Primària

- Reglament Orgànic i Funcional, Decret 233/1997 (DOGV de 8-9-97) i la seua adaptació a Col·legis Rurals Agrupats (CRA) per l'Ordre de 10-5-99 (DOGV 16-6-99).

- Ordre de 29 de juny de 1992 (DOGV de 15-7-92).

- Resolució de 28 de juny de 1999 (DOGV de 13-7-99), que prorroga la Resolució de 21 de juliol de 1997 (DOGV de 31-7-97) i la Resolució de 20 de juliol de 1998 (DOGV de 28-7-98) amb les normes que contenen, excepte les modificacions que hi figuren.

Instituts d'Educació Secundària

- Reglament Orgànic i Funcional, Decret 234/1997 (DOGV de 8-9-97).

- Ordre de 29 de juny de 1992 (DOGV 15-7-92).

- Resolució de 25 de juny de

1999 (DOGV de 30-6-99), per la qual es dicten instruccions en matèria d'organització als instituts que imparteixen ESO, Batxillerat LOGSE i ensenyaments a extingir de BUP, COU i Formació Professional. Així mateix, mitjançant aquesta Resolució es prorroguen les següents, excepte els articles modificats per aquesta: a) Resolució de 9 de juliol de 1998 (DOGV de 28-7-98) sobre ESO; b) Resolució de 9 de juliol de 1998 (DOGV de 29-7-98) sobre Batxillerat LOGSE; c) Resolució de 9 de juliol de 1998 (DOGV de 27-7-98) sobre BUP, COU i FP.

- Resolució de 24 de juny de 1999 (DOGV de 5-7-99) sobre cicles de Formació Professional Específica.

Normes provisionals

Els Decrets mitjançant els quals s'estableixen els

Reglaments Orgànics de cada tipus de centre estan adaptats al marc legal educatiu bàsic que desplega la Reforma Educativa (la LOGSE i la LEPEGCD). Per contra, l'Ordre de 29 de juny de 1992, obsoleta i inadequada, és complementada cada curs amb les resolucions anuals que, de forma provisional, actualitzen els criteris organitzatius d'acord amb el nou sistema educatiu. De fet, fins ara, l'Administració ha renunciat a desenrotllar el contingut dels Reglaments Orgànics i manté una normativa amb una provisionalitat a la qual no se li veu el final. Tan important com açò és que cap dels textos legals esmentats haja sigut el fruit d'un acord entre l'Administració i els sindicats que representem el professorat. Així que la prolongació en el temps d'una normativa provisional també

arrossega una falta de consens permanent.

Referències d'interès

A més a més, hi ha d'altres aspectes força importants sobre els quals també hi ha normativa que cal tenir en compte, com ara la regulació dels drets i deures de l'alumnat (Decret 246/1991, DOGV 3-1-92), l'Educació Especial (Decret 39/1998, DOGV 17-4-98), o l'atenció a la Diversitat en ESO (Ordre de 18-6-99, DOGV 29-6-99).

Finalment, cal dir que el calendari escolar respon a una Ordre marc que fixa el nombre de dies lectius per a cada etapa educativa i els períodes vacacionals, la qual va ser acordada entre l'Administració i els sindicats de la Mesa Sectorial d'Educació. Ara bé, la Resolució anual que determina per a cada curs la data de començament i d'acabament del curs i els dies festius la imposa unilateralment, l'Administració.

PERMISOS I LLICÈNCIES

La normativa sobre permisos i llicències emana d'algunes lleis que regulen amb caràcter general les condicions de treball del conjunt del funcionariat i d'altres normes que les despleguen. Bàsicament són aquestes:

- Llei dels Funcionaris Civils de l'Estat, BOE de 15-2-64.
- Llei 30/84 de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública. Art. 30. BOE de 3-8-84.
- Llei de la Funció Pública Valenciana.
- Decret 34/1999 del Govern Valencià. DOGV 20-4-99, del que queda exclòs el personal docent, sanitari i de Justícia.
- Ordre de 23 de gener de 1995 de la Conselleria Educació i Ciència, DOGV 10-3-95, d'aplicació al personal docent.

En l'àmbit de la Generalitat Valenciana, el Decret 50/1989 ha estat substituït pel Decret 34/1999, i, per tant, l'Ordre de 23 de gener de 1995 -d'aplicació al personal docent- que procedia d'aquell s'haurà de modificar en la línia del

segon, cosa que encara ni s'ha començat a fer. Per tant, tot i considerant l'Ordre de 23 de gener un anacronisme, el bo i cert és que encara és la referència obligada per al personal docent valencià.

El marc general deriva de l'article 30 de la Llei 30/84. Aquesta Llei ha estat desplegada en el marc de la Generalitat Valenciana per l'actual Decret 34/99, que modifica a l'alça determinats permisos.

En realitat, l'Ordre de la Conselleria -referida a un decret ja extingit i superat en alguns aspectes per l'actual- no sols és anacrònica, sinó que, en certa mesura, és discriminatòria per quant el règim de permisos i llicències del personal al servei de l'Administració Valenciana ha millorat amb la nova normativa i, lògicament, aquestes millores també s'han d'incorporar, amb caràcter general, sense perjudici de tractar determinades especificitats, a la resta de treballadors i treballadores del sector públic, entre d'altres, el personal docent.

PERMISOS

	LEGISLACIÓ	DOCUMENTACIÓ	DURADA	OBSERVACIONS
NAIXEMENT FILL O FILLA	- Llei 30/84 (Art. 30,1). - Ordre Conselleria Educació. Art. 2	- Sol·licitud Direcció Centre. - Adjuntar Llibre de família o justificant del metge.	3 dies, i 5 si esdevé fora de la localitat de residència.	
MORT O MALALTIA GREU DE FAMILIAR	- Llei 30/84 (Art. 30,1). - Ordre Conselleria Educació. Art. 1	- Sol·licitud Direcció Centre	Primer grau (pares, fills, propis o polítics): - 4 dies. 6 fora de la localitat de residència Segon grau (avis, nets, germans, propis o polítics): - 3 dies. 5 fora de la localitat de residència.	- Cas de produir-se malalties greus de llarga durada, aquest dies podran utilitzar-se seguits o alternats, segons les necessitats, de la qual cosa s'informarà amb 24 hores abans a la Direcció del Centre.
EXÀMENS	- Llei 30/84 (Art. 30,1 d). - Ordre Conselleria Educació. Art. 1	- Sol·licitud Direcció Centre. - Portar justificant després.	El dia o dies de la celebració.	- En centres oficials. - Per a concórrer a exàmens finals i alliberadors i altres proves d'aptitud i avaluació.
TRASLLAT DOMICILI	- Llei 30/84 (Art. 30,1, b). - Ordre Conselleria Educació. Art. 1	- Sol·licitud Direcció Centre	- Dos dies per trasllat de domicili habitual.	- Aportar justificant.
DRET INEXCUSABLE	- Llei 30/84 (Art. 30,2) - Ordre Conselleria Educació. Art. 1	- Sol·licitud Direcció Centre	Pel temps indispensable.	- Qualsevol obligació de caràcter públic o personal el incompliment de la qual genere alguna responsabilitat civil, penal, administrativa, cívica.
LACTÀNCIA	- Llei 30/84 (Art. 30,1 c i e) - Ordre Conselleria Educació. Art. 1	- Sol·licitud Direcció Centre. - Adjuntar Llibre de Família	Reducció de jornada laboral en 1 hora diària.	- Per fill o filla menor de 9 mesos. - Indistintament el pare o la mare. - Lactància natural o artificial. - Acumulable a la reducció de jornada per guarda legal.
ASSUMPTES PARTICULARS	- Llei 30/84 (Art. 30) - Ordre Conselleria Educació. Art. 3	- Sol·licitud Direcció General de Personal	- Fins a 6 dies anuals	- Tradicionalment no s'apliquen entre el professorat, però en qualsevol cas figuren en el Decret 50 i l'Ordre de la Conselleria d'Educació no exclou la possibilitat de sol·licitar-los.
GUARDA LEGAL (REDUCCIÓ JORNADA)	- Llei 30/84 (Art. 30,1) - Llei 33/87. Art. 30.6 - Ordre Conselleria Educació. Art. 2	- Sol·licitud Direcció Territorial.	- Disminució entre 1/3 i 1/2 de la jornada laboral.	- Per a cuidar a menors de 6 anys o disminuïts sense cap activitat retribuïda. - Reducció proporcional de les retribucions, incloses pagues extres, triennis,...
ADOPCIÓ	- Llei 30/84 (Art. 30,3.3) - Llei 3/89 de Maternitat.	- Sol·licitud Direcció Territorial.	- Menor de 9 mesos: 8 setmanes. - de 9 mesos a 5 anys: 6 setmanes.	- A partir de Resolució oficial d'adopció. Cal adjuntar-la. - Ho podrà sol·licitar el pare o la mare.

LLICÈNCIES

	LEGISLACIÓ	DOCUMENTACIÓ	DURADA	OBSERVACIONS
MATRIMONI	- Llei Funcionariat 1964. Art. 71.1 - Ordre Conselleria Educació. Art. 2	- Sol·licitud Direcció Territorial.	15 dies	- Distribuïts a petició de la persona interessada. - Retribució 100%
EMBARÀS I PART	- Llei Funcionariat 1964. Art. 71 - Llei 30/84. Art. 30.3. - Llei 3/89 de Maternitat. Art. 2.3	- Sol·licitud Direcció Territorial. Abans Part: Imprès + Certificat Mèdic Després part: Imprès + Certificat Mèdic i Llibre família	Part únic: 16 setmanes Part múltiple: 18 setmanes	- 6 setmanes han de ser obligatòriament després del part. - El pare podrà fer ús de les 4 últimes. (de les 6 en cas de mort de la mare).
ASSUMPTES PROPIS	- Llei Funcionariat 1964. Art. 71, 74 - Ordre Conselleria Educació. Art. 2	- Sol·licitud Direcció Territorial.	- Mínim 15 dies i màxim 3 mesos cada dos anys.	- No retribuït. - Subordinat a les necessitats del servei. - Podrà autoritzar-se, excepcionalment, per períodes inferiors.
MALALTIA	- Llei Funcionariat 1964. Art. 69 - Llei 42/94, Mesures ...	- Sol·licitud Direcció Territorial, - imprès oficial (MUFACE o SS) - Baixa mèdica oficial a partir del segon dia i cada 15.	- Fins a l'alta oficial mèdica.	- Fins a 12 mesos, prorrogables per altres 6, tindrà la qualificació de Temporal. a partir d'eixa data s'iniciarà el tràmit per declarar-la permanent. - Fins a 3 mesos es cobrarà el 100% de les retribucions. Amb posterioritat sols les retribucions bàsiques. La resta a càrrec de MUFACE.
ESTUDIS	- Llei Funcionariat 1964. Art. 72, 74 - LOGSE. Art. 56.	- Sol·licitud oficial	Segons convocatòria (quatrimestral o anual)	- Retribucions bàsiques. - Les condicions específiques figuren en cada convocatòria.

EXCEDENCIAS FUNCIONARIOS DOCENTES

Legislación aplicable:

Ley 30/1984

Real Decreto 365/1995

Ley 3/1989

Decreto legislativo de 24 de octubre de 1995 del Consell de la Generalitat Valenciana por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de la Función Pública Valenciana

Ley 4/1995

Ley 13/1996 de Medidas Fiscales, Administrativas y de Orden Social

SUPUESTOS APLICABLES	REQUISITOS	DURACIÓN	CONDICIONES
A ENCONTRARSE EN SERVICIO ACTIVO en otro Cuerpo o Escala de cualquiera de las AA. Públicas u en Organismos o Entidades del Sector público y no les corresponda quedar en otra situación.	- Haber tomado posesión en otro Cuerpo o Escala o puesto de trabajo de los enumerados en el supuesto.	- Hasta el cese en el servicio que genera esta situación. - Si no existiera vacante presupuestaria permanece en esta situación hasta que la haya.	SUPUESTOS A - B - C - No hay reserva de plaza. - No se devenga retribuciones. - No se computa el tiempo permanecido en esta situación a efectos de promoción, trienios, ni derechos pasivos.
B POR INTERÉS PARTICULAR	- Haber prestado servicios efectivos en cualquiera de las AA. Públicas durante los 5 años inmediatamente anteriores.	- No menos de 2 AÑOS continuados.	SUPUESTO A - Se debe pedir el reingreso en el plazo de 30 días desde que se cesa en el servicio que genera esta situación. - Si no se solicita se le declara en excedencia voluntaria por interés particular. SUPUESTO B - No hay límite de tiempo para el reingreso.
C POR AGRUPACIÓN FAMILIAR	- Tener al cónyuge residente en otro municipio por desempeñar un puesto de trabajo definitivo como funcionario de carrera o laboral en cualquier Admón Pública, Organismo Autónomo, Entidad Gestora de la S. Social, órganos constitucionales o del Poder Judicial.	- No menos de 2 AÑOS continuados. - No más de 15 AÑOS.	SUPUESTO C - Antes de finalizar el período de 15 años de duración deberá solicitar el reingreso. SUPUESTO D - Si trabajan los dos cónyuges solo uno puede ejercer este derecho. - El período de permanencia en esta situación será computable a efectos de trienios y derechos pasivos. - Durante el primer año tendrán derecho a reserva del puesto de trabajo que desempeñaban. Transcurrido este período dicha reserva lo será a puesto en la misma localidad. - El acogimiento de menores producirá los mismos efectos que la adopción durante el tiempo de duración del mismo.
D ATENDER AL CUIDADO DE UN HIJO (Por naturaleza, adopción o acogimiento).	- Ser funcionario/a y tener un hijo por naturaleza, adopción o acogimiento.	- Un sólo período que podrá solicitarse en cualquier momento posterior a la fecha de nacimiento o resolución judicial de adopción, teniendo, en todo caso, una duración máxima de 3 años desde la fecha de nacimiento. - Los sucesivos hijos dan lugar a un nuevo período, que en su caso, pondrá fin al que viniera disfrutando.	
EL REINGRESO AL SERVICIO ACTIVO DE QUIENES NO TENGAN RESERVA DE PLAZA Y DESTINO PODRÁ EFECTUARSE A UN PUESTO CON CARÁCTER PROVISIONAL, CONDICIONADO A LAS NECESIDADES DEL SERVICIO.			

PERMUTAS FUNCIONARIOS DOCENTES

Normativa Aplicable

Real Decreto 2.112/98 de 2 de octubre (BOE del 6 de octubre)

REQUISITOS	CONDICIONES
<ul style="list-style-type: none"> - Desempeñar el destino objeto de permuta con carácter definitivo. - Que los puestos de trabajo sean de igual naturaleza y corresponda idéntica forma de provisión (1). - Acreditar dos años de servicios efectivos al frente del puesto de trabajo objeto de permuta (2). - Que los profesores que pretendan la permuta cuenten, respectivamente, con un número de años de servicio que no difieran entre si en más de cinco años. - Cuando la permuta se pretenda entre plazas dependientes de administraciones educativas diferentes será necesario que ambas lo autoricen simultáneamente. 	<ul style="list-style-type: none"> - Concedido a un profesor un puesto de trabajo por el procedimiento de permuta, no se le podrá conceder otro por este procedimiento hasta transcurridos diez años. - No podrán autorizarse permutas cuando a alguno de los profesores solicitantes le falten menos de diez años para su jubilación forzosa. - Se anulará la permuta si en los dos años siguientes a la fecha en que tenga lugar se produjera la excedencia voluntaria o jubilación voluntaria de alguno de los permutantes. - Una vez obtenida la permuta no se podrá participar en los Concursos Generales de Traslados hasta que no acredite al menos dos años de servicios efectivos a partir de la fecha de Toma de Posesión en la plaza obtenida mediante dicha permuta.
<p>(1) Se considerarán exclusivamente los puestos permutados sin tener en cuenta las habilitaciones o especialidades que cada uno posea. (2) Los dos años de servicio han de haber sido servidos EFECTIVAMENTE, esto quiere decir, por ejemplo, que un profesor con destino definitivo en un puesto y Comisión de Servicios en otro puesto de trabajo, no acredita servicio efectivo y por tanto no posee este requisito.</p>	

Després de les eleccions autonòmiques de juny, el president Zaplana va configurar un nou Govern. Desapareix la Conselleria de Presidència -encara que l'aparell de Presidència augmenta, si cap- i es creen dues Conselleries noves. La d'Ocupació recupera l'anterior de Treball, ara, però, sense Afers

Socials, i conforma el gruix de les competències de Benestar Social. També s'hi incorporen la de Justícia i d'Administracions Públiques. Aquesta sorgeix de la suma de centres directius dispersos fins ara en tres carteres: Justícia (Benestar Social); Interior (Presidència), ara desplegat com a Interior i

Administració Local; i Modernització i Funció Pública (Economia, Hisenda i Administració Pública). El nou conseller de Justícia i Administracions Públiques, Seraffín Castellano, era abans el portaveu del Partit Popular en la Federació Valenciana de Municipis i Províncies.

Nou Govern, nova Conselleria

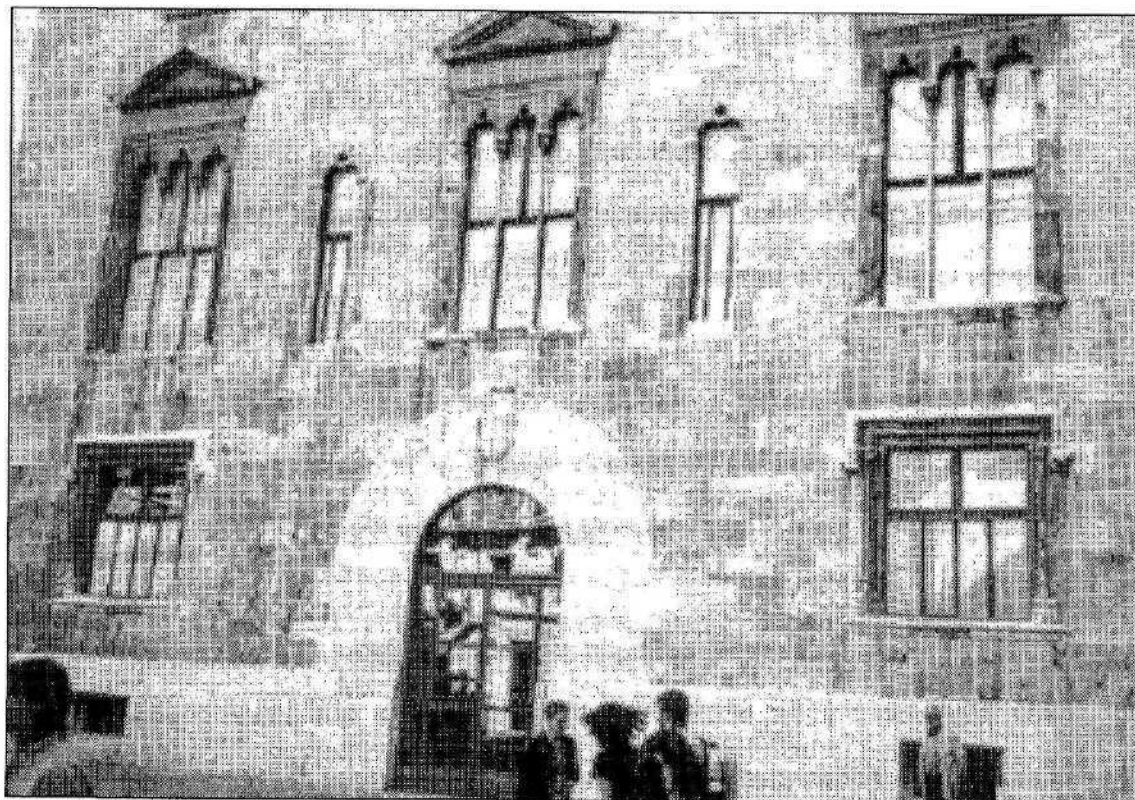
ALL-I-OLI. A partir d'ara, les relacions laborals de les empleades i empleats públics corresponen a les competències d'aquesta Conselleria, on s'hi integra la Direcció General de la Funció Pública. Amb el seu responsable, Joaquim Segarra, l'STEPV-Intersindical Valenciana va mantindre una primera reunió de presentació.

Reunió amb el conseller

A primers de setembre, representants del Sindicat es van reunir amb el conseller, acompanyat de la secretària general, Carmen Gallipienso, i el director general de la Funció Pública. A aquesta reunió també van assistir els altres sindicats presents en la Mesa General de la Funció Pública.

Castellano va manifestar que es tractava d'una reunió informal de caire protocolari, per tal de presentar-se com a nou responsable en matèria de Funció Pública i presentar el seu equip, alhora que aprofitava aquest primer contacte per a conèixer els interlocutors dels sindicats més representatius.

El conseller va manifestar que totes les qüestions en procés de negociació continuaran la seua tramitació a partir del punt en què es trobaven i va donar el vist-i-plau a la tasca de l'anterior equip de Funció Pública. Castellano va prometre que les dues qüestions més avançades, la funcionari-

La Generalitat ha creat dos conselleries noves: Ocupació, i Justícia i Administracions Públiques.

zació i el Decret d'Oferta Pública, es desbloquejaran al llarg de setembre.

Efectivament, el dia 16 es va publicar la resolució que nomena com a funcionaris de carrera el personal que ha superat les proves de fun-

cionarització i que prendran possessió el primer dia d'octubre, amb efectes des de l'1 de setembre.

L'assumpte fa riure, si no fóra perquè és per a plorar. El conseller va argumentar que no hi ha hagut retard en la tramitació, sinó que

calia completar tot l'expedient, tasca que havia quedat pendent. Tanmateix, això és absolutament fals: l'expedient estava resolt i amb tots els informes preceptius. O el conseller menteix o l'han enganyat. En qualsevol cas, Castellano

va afirmar que espera la seua aprovació i publicació immediata pel Consell abans de finals de mes. Cal esperar que ara siga de veres, encara que hi ha motius per a maliciar-nos de les paraules del conseller, perquè el retard és ja de tres mesos i els nervis dels treballadors i treballadores estan a flor de pell.

Temes pendents

Respecte dels altres temes pendents de negociació, el conseller es va comprometre a presentar un calendari de negociació per a optimitzar les reunions. Els temes propers seran les ordres de convocatòria dels processos selectius recollits en l'Oferta Pública, les relacions de llocs de treball, els barems de provisió temporal i el reglament dels Serveis de Prevenció de riscos laborals.

Encara que actualment el calendari està en fase de redacció, les reunions podrien començar a finals de setembre.

L'STEPV-IV ha demanat la reunió urgent de la Mesa General de la Funció Pública, per tal de tractar sobre les retribucions dels treballadors i treballadores de la Generalitat Valenciana per a l'any 2000. Un objectiu central és el de garantir la recuperació de poder adquisitiu. La reunió també hauria de servir per a pactar amb el Govern Valencià una modificació de la Llei de la Funció Pública Valenciana, que faça possible el pas de tot el personal laboral a funcional.

Els jutges tenen raó

Ara toca recuperar poder adquisitiu

Durant molts anys, la mala situació econòmica general de l'Estat ha sigut utilitzada pel Govern Central i la Patronal per a justificar les retallades en els sous dels empleats i empleades públics. Ara, en conseqüència, la bonança econòmica general de l'Estat i la particular de la nostra comunitat autònoma ha de justificar una pujada significativa de retribucions que recupere part del poder adquisitiu perdut pels empleats i empleades públics.

Durant aquest mes de setembre, el Govern ja ha reconegut que serà impossible d'acomplir la previsió de la inflació i avançar la xifra del 2'4% com a possible pujada de l'IPC per a final d'any. Recordareu que per a 1999 la pujada en els sous dels empleats i empleades públics fou de l'1'8%, previsió d'inflació ara incomplida. I què diu el Govern? Àngel Acebes, ministre d'Administracions Públiques, ja ha avançat que, com que no tenim clàusula de revisió salarial, s'aguantem. Damunt, *recochineo*.

La reivindicació de jutges i magistrats

Des de l'STEPV-IV recolzem la reivindicació d'una pujada del 25% del sou actual. Com han indicat els representants de jutges i magistrats, durant els darrers anys han perdut el 20% del poder adquisitiu, per la qual cosa és just que se'ls compense. D'altra banda, l'altre 5% es demana per a preveure situacions de nova pèrdua de poder adquisitiu que es puguen produir en

el futur (com enguany mateix s'ha demostrat). També s'al·leguen motius de prestigi de la funció que realitzen en la societat i d'assegurament de la independència de jutges i tribunals.

Des de l'STEPV-IV, però, haguérem volgut que, en el moment d'expressar les seues reivindicacions, els representants de jutges i magistrats s'hagueren recordat de la resta d'empleats i empleades públics, començant pels funcionaris i funcionàries de l'Administració de Justícia i acabant per la de l'entitat local més menuda de l'Estat. Tot el personal públic està en les mateixes condicions de pèrdua de poder adquisitiu que els jutges i magistrats. A més, també sofrem de la pèrdua de prestigi social de les funcions públiques, moltes vegades amb la complicitat dels mateixos càrrecs públics que tenen la Justícia abandonada. Per això, l'STEPV-IV reclama la mateixa pujada de retribucions per a tots els empleats i les empleades públics, per les mateixes raons que les exposades per les associacions de jutges i magistrats.

El que cal fer i demanar

La Mesa General de la Funció Pública de l'Administració de l'Estat del dia 24 de setembre ha acordat amb el vot favorable de CCOO i CSIF la compensació de la pèrdua de poder adquisitiu d'enguany mitjançant una paga compensatòria, que es consolidarà i se sumará a les retribucions anuals de 1999 per a aplicar el percentatge de pujada per a l'any 2000. Per això es crearà un fons, que no se

sap com es repartirà. CCOO proposa un pagament lineal de 18.000 pessetes, però el Govern no s'ha pronunciat. Així mateix, s'ha acordat que les retribucions pujaran un 2 per cent per a l'any 2000, previsió d'inflació per a eixe exercici.

L'STEPV-IV considera que no és suficient, i proposa la següent taula reivindicativa:

1. Reconeixement per part de l'Administració del fet que els empleats públics hem perdut un 20% de poder adquisitiu en els últims 15 anys.

2. Pujada de les retribucions en la Generalitat Valenciana per a l'exercici de l'any 2000, a més de les que s'aproven per Llei de Pressupostos de l'Estat, amb dos conceptes. Primerament, les pagues extres completes en la Generalitat Valenciana i, en segon lloc, l'establiment de la clàusula de revisió salarial per la Llei de Pressupostos.

I ara, ens faran cas?

És, des del punt de vista d'oportunitat, un moment immillorable: s'estan negociant els Pressupostos de l'Estat i de la Generalitat Valenciana; a més, hi ha eleccions generals el primer trimestre de l'any 2000, i al PP no li interessa un front obert amb molts funcionaris (dos milions de persones) cabrejats. Com a últim argument, cal dir que la bonança econòmica té un sostre i que podem estar en ell. O aconseguim ara recuperar una part del poder adquisitiu perdut, o no tindrem una altra oportunitat en els propers anys.

Un nou Pla per als Agents Forestals

ALL-I-OLI.

Poc abans de l'estiu, es va aprovar el Pla d'Ocupació per als Agents Forestals. El Pla consisteix bàsicament en una reorganització de les categories, que passen del grup D al C, amb els corresponents processos de promoció interna. També es contempla una reclassificació dels llocs.

Davant d'aquest procés, el sindicat ha consultat els interessats mitjançant assemblees, visites i converses telefòniques, i el col·lectiu es mostra a favor de la reclassificació, encara que és considerada absolutament insuficient per a les aspiracions manifestades. El que es demana és la renegociació de les condicions en què presta el servei, regulades per l'Acord de 1991, que el Pla d'Ocupació no modifica, sinó que reitera. Per aquestes raons, l'STEPV-IV no va signar la conformitat al Pla d'Ocupació, d'igual manera que la resta d'organitzacions, excepció feta d'UGT, força molt minoritària en el col·lectiu.

Els nous concerts, fora de la llei

El sindicat recorrerà l'Ordre que els regula

Tots els anys, pel febrer, es reuneix la Comissió Territorial de Concerts Educatius per revisar els expedients dels centres amb concerts provisionals o que demanen concertació de nou. Tots els anys, l'STEPV-IV demana la presència de la Inspecció Educativa per tal que done l'informe corresponent, perquè així ho

regula l'Ordre de 23 de desembre de 1996, però no mai s'havia aconseguit. Enguany es va reunir la Comissió i el primer que es va trobar és que la Inspecció Educativa hi estava present i, a més a més, prenent la paraula per donar el seu informe -evidentment, favorable als centres que posteriorment es van concertar.

ALL-I-OLI. Alguna cosa havia canviat i el temps ho ha confirmat: el 27 d'agost es van signar pel Conseller Tarancón els concerts de determinats centres educatius, que a hores d'ara tothom ja coneix per la picabaralla i el debat que s'ha manifestat a la premsa.

La posició del sindicat davant els concerts ja és coneguda, i moltes vegades mal entesa. En tot cas, el que sempre fem és demanar que s'acomplisca la legalitat escrupolosament. En aquest cas, l'Ordre signada pel Conseller cau en frau de llei en el moment que es signa fora del termini establert, el 15 d'abril de cada any. Aquest fet va impedir les famílies que ho hagueren volgut -una altra cosa és si hagueren pogut- matricular els seus fills i filles als centres ara concertats, ja que la matrícula estava tancada en la data de la concertació. A més, tres centres han estat concertats sense passar el seu expedient per la Comissió Territorial, un tràmit imprescindible.

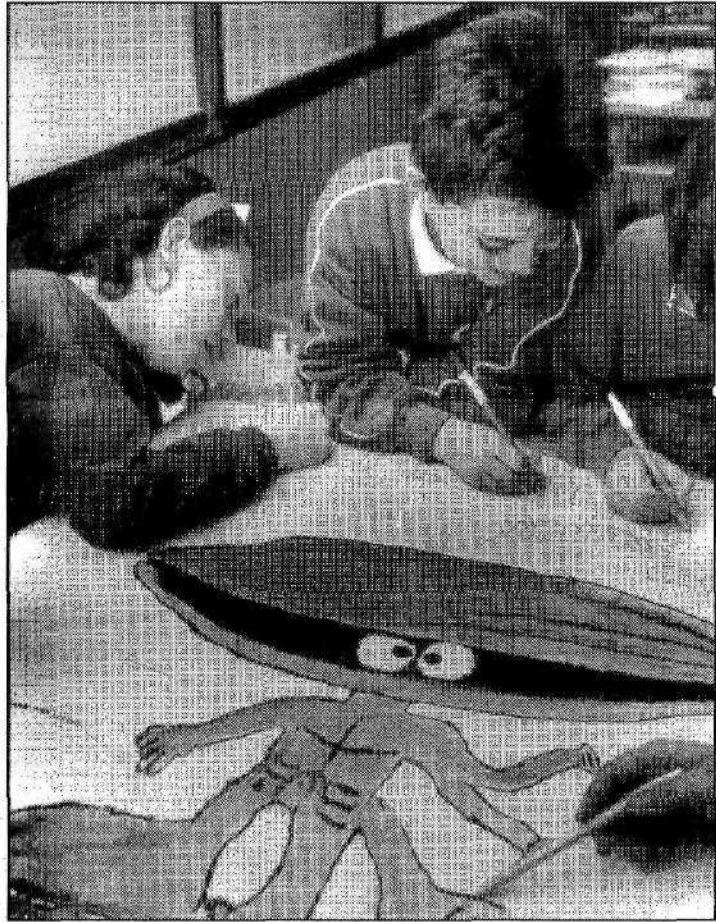
D'altra banda, segons el Reglament de les Normes Bàsiques de Concerts, la Comissió Territorial examina les sol·licituds i formula propostes, és a dir, no dictamina, per la qual cosa la decisió dels concerts és exclusiva del Conseller, el qual és, per tant, l'únic responsable dels mateixos.

Tot i que la discussió al voltant del contingut ideològic dels centres concertats és més política que

legal, com no podia ser d'altra manera, si es té la intenció de fer complir la llei, almenys mentre no la canvien, cal parlar d'atenció a declaracions com les de Fomento de Centros de Enseñanza, en el sentit que tenen la intenció de mantenir sencer el seu corpus ideològic, inclosa la segregació de l'alumnat per gènere, perquè segons quins plantejaments

educatius es facen, poden vorejar la llei, si no transgredir-la clarament.

L'STEPV-IV recorrerà l'Ordre de concerts d'enguany per les il·legalitats, les irregularitats i perquè no podem acceptar que la absència de complejos del Conseller ens duga a una situació en què l'ensenyament públic quede limitat a ser subsidiari del privat.

El marco de la negociación colectiva

V Convenio de Empresas de Enseñanza Privada de Régimen General o Enseñanza Reglada sin ningún nivel concertado o subvencionado.

Este convenio se firmó el día 23 de junio por las organizaciones sindicales USO y UGT y está publicado en el BOE del 25 de agosto de 1999. Las principales variaciones son: trasvase de horas lectivas a horas complementarias y viceversa (Art. 26.4), banco de 120 horas más anuales de aceptación voluntaria por el trabajador y pagadas como ordinarias (Art. 26.5). El incremento salarial se establece en el 1'6% para el año 1998 y en el 2% para 1999.

III Convenio Estatal para los Centros de Enseñanza de Peluquería y Estética, de Enseñanzas Musicales y de Artes Aplicadas y Oficios Artísticos.

La Mesa de Negociación, en estos momentos, todavía no se ha constituido.

III Convenio Colectivo de Enseñanza y Formación No Reglada.

Este convenio finaliza el 31 de diciembre de 1999, por lo que durante este año corresponde negociar tan sólo la revisión salarial. Las tablas salariales fueron publicadas en el BOE de 11 de agosto de 1999, con un incremento del 1'8% en el Salario Base y Plus de Transporte, y del 2% y 2'1% en la antigüedad, según categorías profesionales.

VI Convenio Colectivo de Ámbito Estatal de Centros de Asistencia y Educación Infantil.

Después del paréntesis vacacional, la Mesa se reunió de nuevo el día 20 de septiembre. La oferta patronal de incremento salarial es de 1'8 puntos en salarios y congelación de la antigüedad. Rechazan las propuestas de mejoras sociales respecto a la reducción de jornada, el descanso semanal, el incremento de vacaciones... La próxima reunión de la Mesa Negociadora será el día 27 de octubre.

III Convenio Colectivo Nacional de Colegios Mayores Universitarios.

Fue firmado el pasado 23 de junio por las organizaciones sindicales FSIE, USO y UGT, y publicado en el BOE del 6 de septiembre de 1999, con un incremento salarial del 2% sobre el Salario Base y del 1'8% en la antigüedad.

I Convenio Colectivo Laboral Autonómico de Centros y Servicios de Atención a Personas Discapacitadas de la Comunidad Valenciana.

La revisión salarial de este convenio se firmó el día 24 de julio y está pendiente de su publicación en el DOGV. El incremento salarial para el personal concertado es del 1'8% en el salario base, y para el personal no concertado, entre el 1'8% y el 2'6%, según categorías.

La negociació amb Conselleria avança a ritme lent

Està pendent l'acord sobre les plantilles de Secundària

ALL-I-OLI. Després de la ressaca electoral i de l'estiu, les negociacions amb la Conselleria estan començant a poc a poc. Fins ara, la recol·locació del professorat afectat per la pèrdua d'unitats Logse és la tasca que ens ocupa, però existeixen molts temes pendents que cal negociar, alguns dels quals amb urgència.

D'altra banda, és de vergonya que hi haja començat el curs sense haver negociat les plantilles de Secundària -tan sols vam aconseguir l'increment d'hores per a 4t d'ESO, com ja vam informar a juliol- i tenir les plantilles incompletes als centres, amb les complicacions que açò comporta per als claustres; la intranquil·litat per a molts dels docents que tenen els horaris amb mancança d'hores i no saben si els podran completar, d'igual manera que no poden organitzar l'activitat escolar i atendre totes les tasques que la Logse demana (atenció a la diversitat, a l'alumnat amb dificultats especials, tutories personalitzades, càrrecs unipersonals).

Tanmateix, l'Ordre que regula els càrrecs unipersonals, una disposició que va estar negociada l'any 1998, que té els diners pressupostats i a més, el suport de tothom, després d'un any, continua sense publicar-se al

DOGV i, per tant, no desplega els efectes oportuns.

També, cal exigir el total compliment de l'Acord signat al 1996. Resten molts aspectes d'aquest Acord per aplicar, com ara l'homologació amb el professorat de l'ensenyament públic, inclosos els sexennis (l'homologació, fins ara, tan sols contempla les retribucions amb el sexenni 0), i si finalment es negocia un augment del professorat de nivells no universitaris (més que justificat per les diferències respecte al d'altres territoris de l'Estat), caldria demanar-ho també per al professorat del nostre sector.

Cal tenir en compte que els d'enguany són els últims pressupostos que poden arreplegar aquests aspectes de l'Acord i els estan fent ara, per tancar-los el més aviat possible. La tasca sembla prou difícil, però la nostra obligació és fer-la. En tot cas, podríem negociar una pròrroga de l'Acord amb la inclusió de la jubilació anticipada, un tema molt important per a un sector com el nostre, que en els últims anys ha vist com van envellint les plantilles per la recol·locació de professorat com a conseqüència de la reconversió produïda per la Logse, aspecte que ha condicionat la contractació de nou professorat.

La prevención de riesgos laborales, objetivo de la acción sindical

El STEPV-IV organizará unas jornadas en febrero

ALL-I-OLI. Históricamente, la intervención en salud laboral ha pivotado alrededor de tres elementos. Por un lado, la aportación científica al conocimiento y control de riesgos. Por otro, la acción legal de regulación y control de las condiciones de trabajo. Y, por último, la intervención sindical en favor de la salud de los trabajadores y trabajadoras.

Esta acción sindical, dirigida al control de los riesgos en el lugar de trabajo, tiene en esencia una misión preventiva. La prevención, por tanto, no es un asunto exclusivo de la dirección de la empresa o de los técnicos de prevención. Los trabajadores y trabajadoras, bien individualmente o bien a través de nuestros representantes, tienen algo que decir respecto al tema, ya que son quienes mejor conocen los riesgos de sus puestos de trabajo.

El control de los riesgos, por tanto, no puede ser efectivo sin contar con los trabajadores, por lo que un objetivo permanente de la acción sindical es la puesta en práctica de fórmulas de participación en todos los momentos de la actuación preventiva: desde el reconocimiento o la situación de riesgo hasta la propuesta de alternativas de prevención y la evaluación de su resultado.

La Ley de Prevención de

Riesgos Laborales articula dos formas básicas de participación de los trabajadores/as: una autónoma, a través de los delegados/as de Prevención, y otra colegiada, mediante los Comités de Seguridad y Salud.

Los delegados de Prevención constituyen la representación autónoma porque la Ley les atribuye unas competencias y prerrogativas que no dependen del beneplácito empresarial, es decir, que pueden ejercer sus funciones por sí mismos.

El Comité de Seguridad y Salud, por su parte, es el órgano de participación interno de la empresa para la consulta regular y periódica sobre la política de prevención.

Jornadas en febrero

El STEPV-IV organizará unas jornadas sobre la aplicación de la Ley de Prevención y Riesgos Laborales en la Escuela, para el mes de febrero del año que viene. Pero antes nos pondremos en contacto con todos nuestros delegados y delegadas para informarles de manera más precisa sobre estos temas, dadas las implicaciones (a nuestro entender muy positivas) que esta ley tiene y tendrá en la labor sindical a realizar en un futuro en los centros. Si deseáis más información, no dudéis en llamar al sindicato.

Ensenyar i aprendre la democràcia als centres

Carta oberta al professorat valencià (i una cita)

MRP Escola d'Estiu del País Valencià (comarques centrals)

Carta als equips directius, comissions pedagògiques i a tots els professors i professores que encara no han renunciat a la iniciativa pedagògica.

Comença el curs i és el moment de decidir i encetar els projectes que experimentarem amb els nostres companys i companyes i amb el nostre alumnat al llarg dels següents nou mesos.

Què penseu fer respecte de com es viu la democràcia al vostre centre?

Nosaltres ens trobem amb dificultats per aprendre a decidir en equip, i no sabem ben bé com tractar conflictes sense declarar guanyadors i perdedors. No ens agrada que la burocràcia se'ns menje el temps per inventar i experimentar junts, i necessitem una organització àgil i participativa que ens ho facilite. Els criteris de selecció de continguts del currículum i els de l'avaluació de l'alumnat se'ns barregen amb el desig de respectar la diversa procedència cultural i personalitat de l'alumnat i evitar la reproducció de les desigualtats socials que tan injustament condicionen l'evolució dels xics i xiques, xiquets i xiquetes que viuen darrere dels pupitres de les nostres aules.

Eixes, i altres qüestions d'aquest tipus, constitueixen el cos de les nostres decisions com a treballadors i treballadores de l'ensenyament i la base del funcionament del nostre centre al si de

la societat. El què fem i com ho fem ens està formant com a docents, i no sempre parlem suficient i clar de què fem i com ho fem, i per què i com ho podríem fer millor.

Per això, ara et convidem a comentar amb altres companys i companyes els plans de treball, idees i projectes que

enguany podrien desenvolupar-se als nostres centres.

Al seminari "Democràcia i Escola" del MRP Escola d'Estiu del PV hem elaborat una carpeta de materials amb propostes per a la reflexió, el debat i el disseny de plans d'innovació en equip, junt a adreces i contactes de gent que

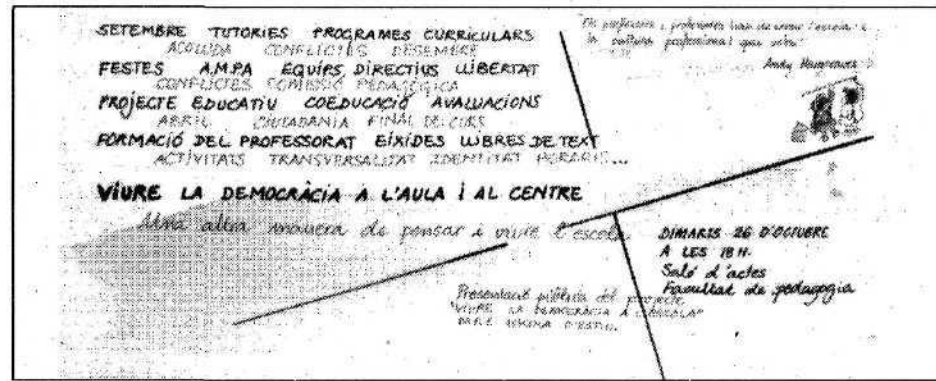
està intentant fer alguna cosa contra l'autoritarisme, la desigualtat, la marginació, l'avorriment i la frustració del professorat i l'alumnat en la vida quotidiana del seu centre, perquè participar valga més la pena que abstenir-se..., per guanyar qualitat de vida també al si del treball.

Amb aquesta carta hem llançat una convocatòria als equips directius i comissions pedagògiques, per parlar de què farem enguany per ensenyar-aprendre la democràcia al nostre centre, perquè creguem que és responsabilitat d'aquestes persones fer propostes que dinamitzen la vida pedagògica de la seva escola o institut, tot i que tots i totes estem emplaçats/des en la recerca de qualitat per a l'escola pública i per a la nostra vida de treball dins d'aquesta.

Per tant, preguem que doneu a conèixer aquesta carta a tot el claustre, i si coneixes alguna persona d'altre centre que saps que li podria interessar, no deixes de telefonar-la. Esperem la vostra participació, les vostres opinions, les vostres propostes. És urgent ja parlar de la democràcia o de la barbàrie, ¿no us sembla?

La cita serà al Saló d'Actes de la Facultat de Pedagogia (Av. Blasco Ibàñez, 21) el dia 26 d'Octubre a les 18.00 hores.

València, setembre de 1999

"Ara et convidem a comentar amb altres companys i companyes els plans de treball, idees i projectes que enguany podrien desenvolupar-se als nostres centres"

"És urgent ja parlar de la democràcia o de la barbàrie, ¿no us sembla?"

Uns manuals de Secundària disfressen la unitat lingüística

Vicens Vives tracta el valencià com a llengua autònoma

Un estudi realitzat per un equip de docents de l'Institut Jordi de Sant Jordi, de València, denuncia el tractament que l'editorial Vicens Vives dona al valencià als seus manuals per al segon cicle d'ESO. Els llibres *Fanal 3* i *Fanal 4* recullen, a juí d'aquest col·lectiu, una sèrie de consideracions negatives sobre la llengua. "L'origen i la història de la llengua són tractats

amb un plantejament científic i amb una conscient ambigüitat", afirmen els autors en un detallat informe on s'estudien alguns dels passatges més sorprenents. Carles Belda, Matilde Cuenca, Eva Dénia i Conxa Montesinos critiquen també l'enfocament que se li dona a la literatura, "presentada d'una forma alliberadament confusa, estranya i manipulada".

ALL-I-OLI. El que Vicens Vives fa amb aquests llibres, i que plantegen amb rigor aquests professors, és "afegir elements a la malintencionada sembra de confusió que sectors influents de la nostra societat realitzen per obstaculitzar qualsevol projecte de normalització lingüística". La intenció sembla clara, ja que es tracta de sortejar la censura que l'actual Govern valencià i la seua majoria parlamentària pretenen establir sobre els llibres de text, defugint els criteris científics compartits sobre la unitat de la llengua catalana.

A partir d'una anàlisi dels textos de l'editorial catalana, el professorat de l'IES Jordi de Sant Jordi s'ha dirigit a Vicens Vives per a demostrar que "tot el que es diu sobre la llengua resulta ambigu i disfressa la realitat: s'intenta emascarar la unitat lingüística catalana i el que s'aconsegueix és un discurs incoherent que només podia augmentar la confusió de què són víctimes molts dels nostres alumnes".

Al llibre de 3r, i referit a la denominació de la llengua, "fan servir la de català-valencià, que si bé ens remet a la unitat lingüística, no deixa de ser un nom poc habitual. Però és aquesta l'última ocasió en què vostès presenten com a llengua comuna allò que parlem catalans, valencians i balears. A partir d'ací regna l'equívoc", asseguren. "En la pàgina 13, activitat 1 del mateix llibre -segueix la carta-, el 'valencià' apareix com a llengua al costat de diverses llengües europees. La manca de referències posteriors a la llengua catalana sembla atorgar al valencià rang, efectivament, de llengua autònoma".

Més endavant, l'estudi para atenció al quadre de la pàgina 209 en què s'especifiquen les característiques de valencià: "Tot i la seua aparent 'autonomia', es fa servir una caracterització habitual en els textos de dialectologia catalana. Açò resultaria lògic si no fóra perquè aquesta caracterització es basa en el con-

trast amb la resta de dialectes catalans i, en els seus llibres, no es parla de cap altra parla fora de la valenciana".

Pel que fa al llibre *Fanal 4*, d'acord amb l'anàlisi, sembla regnar el caos: "Pàgina 15: entre els elements constitutius del valencià està el llatí vulgar (el valencià evoluciona 'directament' del llatí vulgar?). Pàgina 16: el Decret de Nova Planta sembla exclusiu del Regne de València. Pàgina 41 i següents: decadència, renaixença i noucentisme són fenòmens únicament d'àmbit valencià. El procés de normativització existeix sense l'IEC, les Normes de Castelló sorgeixen per generació espontània, etc.". El valencià, conclou l'equip de docents, "és arrancat definitivament del tronc català; l'únic context en què es donen tots aquests fenòmens és el valencià".

El tractament de la literatura 'valenciana', per a l'equip de l'IES Jordi de Sant Jordi, "voreja el ridícul". A tall d'exemple, es diu que "quan es parla de teatre valencià (...) s'esmenta Guimerà;

CARACTERÍSTIQUES DEL VALENCIÀ

- Diferenciació e/a àtones.
- Es diferencien les o i les u àtones.
- Pronunciació tancada de g, j, x: *gent, rellotge, ajudar, xic, planxa*.
- Conservació d'r final: *amar, color*.
- Supressió, variable, de la d intervocàlica, més activa com més al sud: *vespra(d)a, llaura(d)or, cal(d)era, vol(d)a*.
- Manteniment dels tres estadij del demostratiu: *esta - eixa - aquella; act - ahí - allí*.
- Possessius *meua, teua, seua*.
- Desinència -e en formes verbals de la 3a pers., com *parle, menje*.
- Desinències -ara, -era, -ira de l'imperfet de subjuntiu: *canviara, prenguera, llegira*.
- Increment verbal -ix: *aplauðix*.
- Combinació de pronoms febles Cl + CD: *li la portem, discutir-li-ho*.
- Ús abundant del sufix -et/-eta: *xiquet, poquet, miqueta, voreta*.
- Lèxic que actualment identifica força el valencià: *abellir, agranar, eixir, vesprada, llépol, tort, gitar-se, prompte, calfar...*
- Plurals com *hòmens, jóvens...*

☞ Llig atentament el text que tens a continuació. Amb l'ajuda del quadre anterior, indica les característiques que posen de relleu la condició valenciana del text.

A mitjan vesprada vam eixir a estirar les carnes un poquet, pels voltants del refugi.

El paisatge s'havia cobert de neu i ens abella xafar-la, córrer aci i allà, respirar l'aire puríssim de la muntanya. Dos de les meues companyes em digueren que no havien vist mai en sa vida una escena de la natura tan comosadora.

- Qui ho havia de dir, que anava a tindre la neu tan a prop! - exclamà l'Anna, una xiqueta que remuntava les costeres com una llebra.

- Una blancor tan intensa i en un lloc com este... envoltats per pinars majestuosos. No cregues que açò es veu cada dia, no.

- Realment no m'he haguer pensat, que la natura puga arribar a mostrar-se'n tan bella.

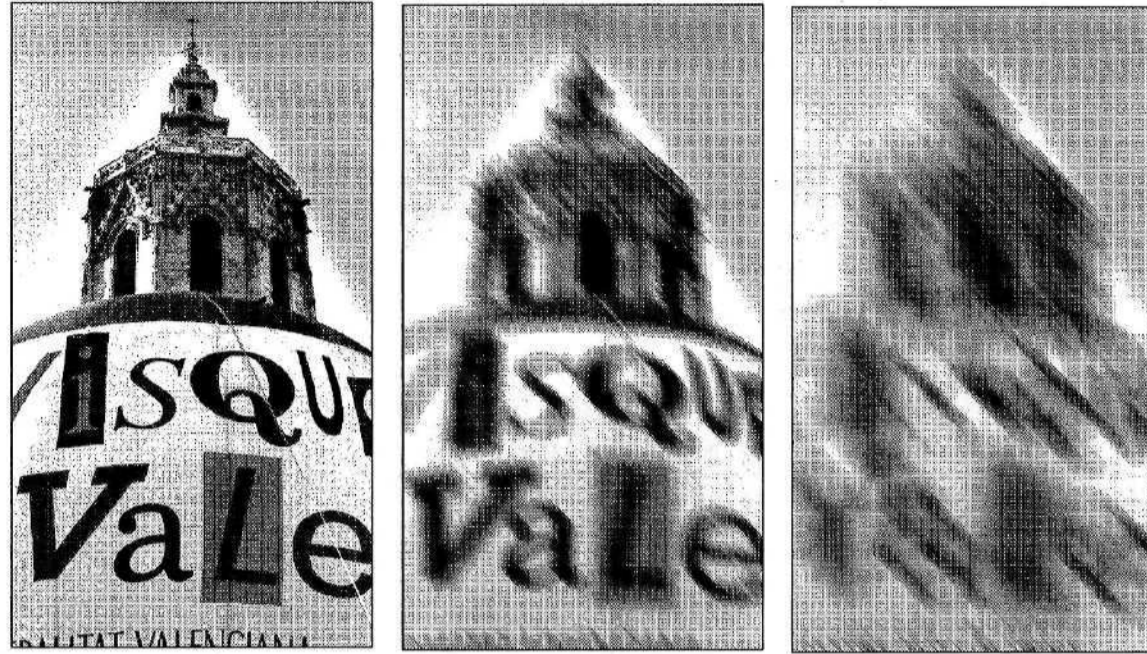
209

Reproducció d'una pàgina de *Fanal 3* (Vicens Vives).

apareixen Oller, Víctor Català i Ruyra en la narrativa; els grans autors modernistes són Maragall i Rusiñol. ¡I es dedica un capítol a l'escola mallorquina! (...) Una literatura 'valenciana' plagada d'autors catalans dels quals no se'n diu que ho són". *Fanal 3* i *Fanal 4* segueixen criteris cridaners, en adaptar textos d'autors catalans al valencià".

Finalment, els mestres pregunten a l'editorial Vicens Vives: "Adaptarien vostès al castellà peninsular un relat de Cortázar o de Manuel Puig?". L'equip de docents afirma que, des d'una perspectiva científica i didàctica, aquests materials són "inacceptables", tot i formar part d'un projecte "amb materials interessants".

SOBRE L'ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

Maniobres sobre l'Acadèmia

Les entitats cíviques valencianes, amb l'IIFV

Un any després de l'aprovació de la Llei de creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), encara no s'ha constituït. Mentre, l'anunciada pacificació del "conflicte lingüístic", com a objectiu polític d'aquella iniciativa, s'ha anat malbaratant,

principalment, per les accions i omissions del Govern valencià. El dictamen previ del Consell Valencià de Cultura que donà pas a la creació de l'AVL s'ha devaluat també, més enllà de les seues pròpies ambigüitats, encerts i desencerts.

ALL-I-OLI Ni la persistent prescripció lingüística dictada arbitràriament des de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, ni les variades propostes "clandestines" sobre futurs acadèmics (bé provinents de la política, bé d'a-

nalfabets funcionals en valencià, quan no anticatalanistes confesos) que de tant en tant apareixen a la premsa, no atorguen gens de credibilitat a la pacificació que es pretén amb la creació de l'AVL. Així les coses, va estar molt oportú l'Institut Interuniversitari de

Filologia Valenciana (IIFV) amb les seues manifestacions del passat juliol, que reproduïm i a les quals ens hem sumat persones, entitats i organitzacions cíviques disposades a no transigir amb el que podria ser l'atac definitiu a la nostra llengua.

document

Adhesió al Consell General de l'IIFV

Els sotasignats, representants sindicals, del professorat, de la indústria editorial valenciana, dels moviments cívics per la normalització lingüística..., tots plegats, units per afavorir la normalitat del valencià -llengua oficial i pròpia dels valencians- en els àmbits on exercim el nostre treball i les nostres funcions: el cívic, el docent, l'editorial, el creatiu..., com a agents socials actius en el procés de recuperació lingüística del valencià -el patrimoni cultural viu més important dels valencians-, coneixedors de les consideracions realitzades pel Consell General de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana el juliol passat sobre la constitució de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, volem manifestar la nostra adhesió a les mateixes mitjançant la següent declaració:

1. Correspon a les institucions universitàries l'acreditació de la competència científica i acadèmica de les dues terceres parts dels futurs acadèmics, tal i com s'arregla a la disposició transitòria primera de la Llei que regula la creació de l'AVL. Només aquesta

Membres de les entitats cíviques en l'acte de suport a l'IIFV.

via d'avaluació és l'adequada.

2. Els qui ensenyem, escrivim i editem materials educatius exigim, tal i com marca l'article 3 de la llei de creació de l'AVL, que tots els futurs acadèmics assumisquen la normativització consolidada a partir de les Normes de 1932, que és la que ve usant-se abastament a tot el sistema educatiu i a la producció literària.

3. Els requisits absents esmentats són imprescindibles per a que la creació de l'AVL siga acceptada, reconeguda i respectada per aquelles persones que treballem,

usem i estimem la nostra llengua. Els sotasignats no reconeixem ni acceptem cap acadèmia que no compte amb el reconeixement de les Universitats valencianes.

4. És decisiu i urgent mamprendre i avançar amb fermesa i il·lusió renovades la tasca de resituar la nostra llengua a la normalitat que li correspon, promocionant-ne decididament l'ús, deure que marca el nostre Estatut d'Autonomia i que és manament per al Govern Valencià.

Les entitats ací presents restem vigilants per assegurar que les passes que es donen

vagen encaminades en el sentit d'aquesta declaració i de les consideracions fetes per l'IIFV, alhora que anunciem que iniciarem les accions pertinents per tal que siga així.

Mesa per l'Ensenyament en Valencià (Escola Valenciana-Federació d'Associacions per la Llengua, Sindicats: CC OO del PV, UGT del PV, STEPV-IV, Professorat de Primària i Secundària, professorat, estudiants i personal d'administració i serveis de les universitats valencianes i Coordinadora de Normalització Lingüística Enric Valor) i Associació d'Editors del PV.

document

Consideracions de l'IIFV sobre l'Acadèmia Valenciana de la Llengua

Davant l'anunciada represa de les converses dels grups parlamentaris de les Corts Valencianes per constituir l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el Consell General de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV), reunit a València el dia 21 de juliol de 1999, ha acordat, per unanimitat, fer públiques les següents consideracions:

1.- És absolutament necessari que la constitució de l'Acadèmia s'ajuste a l'esperit que guià l'elaboració del dictamen del Consell Valencià de Cultura i de la Llei que posteriorment regulà la seua creació, i més concretament a la disposició transitòria primera d'aquesta Llei, segons la qual: "Les Corts Valencianes elegiran els primers vint-i-un acadèmics, dels quals almenys dos terceres parts seran experts en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica, segons criteris d'avaluació objectiva, i la resta seran destacades perso-

"L'acreditació científica i acadèmica de la condició d'experts en una llengua correspon bàsicament a la institució universitària."

nalitats de les lletres o de l'ensenyament amb una competència lingüística o una producció reconeguda en el camp del valencià". No cal dir que, en les societats europees del nostre entorn, l'acreditació científica i acadèmica de la condició d'experts en una llengua correspon bàsicament a la institució universitària. En relació a les característiques de la resta de components de l'AVL a què fa referència la transitòria primera, és evident que la competència que se'ls exigeix ha de tenir un reflex objectiu en una producció extensa, acurada i de reconeguda qualitat en la llengua objecte d'estudi. Així ocorre en les acadèmies de qualsevol llengua de cultura, que no són cap mena de consell social o polític de la llengua, sinó organismes d'alta qualificació científica i tècnica sobre la normativa lingüística.

"És imprescindible que tots els components de l'AVL assumisquen la "normativització consolidada" a partir de les Normes de Castelló."

2.- És imprescindible que tots els components de l'AVL assumisquen la "normativització consolidada" a partir de les Normes de Castelló, tal

com s'explicita en l'article 3 de l'esmentada Llei. Aquesta normativització és la que s'ha ensenyat i utilitzat durant dècades abans del restabliment de la democràcia i la que ha servit de vehicle docent per a milers i milers de valencians des de la promulgació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (1983). Així mateix, és la que han utilitzat la pràctica totalitat dels nostres escriptors des del primer terç del segle actual en la seua producció literària en valencià, com també, tret d'excepcions ben conegudes, l'Administració valenciana.

3.- El compliment rigorós d'aquests requisits legals és condició necessària perquè la institució que s'ha creat siga operativa i tècnicament qualificada i obtinga l'acceptació i el reconeixement de la comunitat científica i la participació de la institució universitària. Per això cal remarcar que, tot i que valorem positivament les converses que fa uns mesos es mantingueren per acordar la composició de l'AVL, en la darrera llista de membres proposats per a la institució, que s'ha pogut conèixer a través de la premsa, s'observa que part de la proposta no s'ajusta als requisits legals esmentats i, per tant, és inassumible des del punt de vista científic.

4.- En conseqüència, el Consell General de l'IIFV insta els tres grups parlamentaris de les Corts Valencianes que busquen un consens total a partir del compliment rigorós de la Llei de creació de l'AVL, única manera de superar adequadament el conflicte que es pretén tancar.

La nova seu del Sindicat a Castelló rep elogis per la seua concepció moderna i funcional

Divendres 24 de setembre, les set i mitja de la vesprada; un aldarull de gent davant el n.º 8 del carrer Marqués de Valverde, a Castelló, esperava per tallar la veta amb els colors de la senyera. D'una manera tan convencional, com ho solen ser les coses importants, vam presentar a la societat castellonenca la nova seu de l'STEPV-IV, a partir d'eixe moment un lloc de trobada i de reivindicació per als treballadors i treballadores de les comarques del nord. La nova seu, la vostra casa, és un entresol d'un edifici de recent construcció que es troba molt a prop de la Conselleria de Sanitat i dels Serveis Territorials d'Educació. Aquest canvi ha sigut possible per l'esforç acumulat durant molt de temps de tota l'afiliació i respon al repte

de poder realitzar una acció sindical cada vegada més estesa en sectors diversos i un treball cívic que realitzem en el conjunt de la societat. Naturalment, trobarem a faltar els companys i companyes de la Unió de Llaureadors i Ramaders, amb els quals hem compartit la casa de la plaça del País Valencià durant molts anys. Això no obstant, el treball comú no ens faltará. Si no vau estar el dia 24, feu-nos una visita, tant se val si no és per motius laborals. Hi trobareu les amigues i els amics de sempre, alguns de nous, i un espai modern i més capaç a la vostra disposició. La nova seu de l'STEPV-IV a Castelló té el telèfon següent: 964 26 90 94. Fax: 964 25 33 69. E-mail: castelló.stepv@intersindical.org

A propòsit del 10è aniversari de Radiotelevisió Valenciana

El programa infantil "Babalà" promou el model nord-americà

El col·lectiu *Entrelínies*, format per docents i periodistes, analitza la programació infantil de RTVV

ALL-I-OLI. Radiotelevisió Valenciana (RTVV) celebra els seus primers deu anys des de l'inici de les seues emissions per octubre de 1989. Al llarg de la dècada, i sense entrar en altres consideracions, no es pot afirmar que els programadors dels canals públics de la ràdio i la televisió públiques valencianes hagen tingut una sensibilitat especial cap als seus espectadors i espectadores més joves. El que haguera estat una fita important per a celebrar el 10è aniversari de RTVV, ha esdevingut una nova ocasió per a denunciar la pèrdua d'una oportunitat històrica. Efectivament, en el cas de Canal 9 i Punt 2, un informe del col·lectiu *Entrelínies* posa de manifest que el programa *Babalà* "no ignora només la riquesa de les tradicions i les noves tendències culturals existents al País Valencià, sinó que fomenta indiscriminadament una assimilació acrítica i bàsica de determinats models de vida vinculats amb l'estil narratiu-publicitari de les sèries nord-americanes".

La xarxa d'educació i comunicació *Entrelínies* és un col·lectiu de docents i periodistes valencians que des de la seua constitució, a mitjans de 1998, manté una de les seues línies de treball centrada en l'anàlisi de continguts, televisius i publicitaris principalment, dirigits a la població infantil i juvenil. Periòdicament edita un butlletí on es reflecteixen les activitats d'aquesta associació. L'últim dels

seus treballs monogràfics, de més de 40 pàgines, està dedicat al programa *Babalà*, emés actualment pels dos canals televisius de RTVV. La mostra es va seleccionar durant una setmana del mes de novembre passat, i es van estudiar una mitjana de sis hores de programació diàries.

Sense programes propis

Una de les dades que més sorprenen de l'estudi és la mínima atenció que es dedica a l'anomenada producció pròpia, la que es prepara i munta als estudis de Burjassot. A penes un 12% del conjunt de l'espai-contenedor *Babalà* forma part d'aquest capítol.

Dins del bloc, es troba el microespai d'un minut *Aventures Babalà* i, segons afirmen els autors de l'informe, és mínim el temps que es dedica a realitzar productes propis amb un segell educatiu i pedagògic. "La constatació de l'absència de producció valenciana és desanimadora pel que fa a la promoció de treballs

realitzats al País Valencià i posa en qüestió l'adequació necessària dels continguts d'entreteniment amb els temes, personatges i arguments pròxims a la història, els costums i la cultura valencianes", assenyalen els autors, que subratllen que "tenint en compte que una de les funcions bàsiques d'una televisió autonòmica pública és la

de promocionar la identitat i la cultura pròpia dels usuaris, no pot concloure's d'aquestes dades que TVV ofereix elements que afavoreixen aquest procés".

La publicitat encoberta (a través de la publicitat de pel·lícules i productes de la indústria cultural forània), així com la presència aclaparadora de la producció originària dels Estats Units (un 86% del total dels dibuixos animats) i la promoció de determinades sintonies i bandes sonores, justifica la conclusió rotunda d'*Entrelínies*: TVV fomenta el model de vida

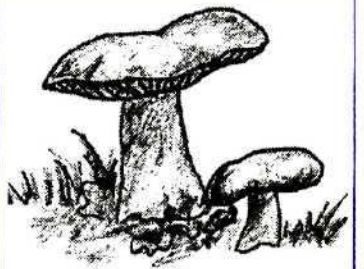
propri de la societat nord-americana.

La llengua de "Babalà"

Des del nom incorrecte del programa, que tracta d'aprofitar l'expressió valenciana tradicional "a la babalà" (acció realitzada sense parar atenció al que es fa), fins a la pronúncia que s'empra, es posa en evidència una tendència cap al castellà en una televisió pública que hauria de promoure la llengua pròpia dels valencians. Per a *Entrelínies*, "el valencià queda relegat a una situació de diglòssia en utilitzar-se oralment en les introduccions i estricis de les caràtules, però en clar retrocés en els continguts dels programes, amb una selecció de famosos o de públic participant i exclouent quasi sistemàticament els valencianoparlants, als quals se'ls obliga a canviar la llengua a causa de l'evident pressió ambiental exercida, aspecte que ve a corroborar una norma d'ús no escrita: cal parlar en castellà com a signe de prestigi".

L'informe sobre *Babalà* i les altres publicacions d'*Entrelínies* pot sol·licitar-se al telèfon de l'associació (96 393 41 10), que a hores d'ara està finalitzant el disseny d'una pàgina web on les persones interessades podran accedir a diferents materials i propostes relacionats amb el món de l'educació i la comunicació.

NATURA VALENCIANA

Rovellons

JOAN V. PÉREZ ALBERO

Fins fa poc de temps, la ciència considerava els fongs com unes plantes criptògames, per tant pertanyents al regne vegetal. Avui es considera els fongs com éssers vius que pertanyen a un altre regne, el «Fungi». No són vegetals perquè no tenen clorofil·la i per tant no realitzen fotosíntesi. La nutrició és la clau que permet diferenciar-los. Els fongs obtenen l'energia necessària per a viure i reproduir-se de l'oxidació de la matèria orgànica ja preformada, són per tant heteròtrofs.

L'home s'ha sentit interessat pels fongs des de temps antics separant els que són comestibles dels verinosos. Entre aquests últims, moltes cultures han descobert espècies psicotròpiques (*Amanita muscaria*) i les han emprat en rituals religiosos. Ara, quan comença la tardor, la natura ens regala un espectacle de formes, colors i sabors en nombroses ocasions protagonitzats pels fongs, per això hem de conèixer millor els nostres protagonistes, aquells que la ciència ha catalogat com a *basidiomicets*.

Al País Valencià hi ha una forta tradició micològica. El rovelló és el fong més popular; comprén tot un seguit d'espècies del gènere *Lactarius*; les més conegudes, el *Lactarius deliciosus* o rovelló, de làtex color taronja i, el *Lactarius sanguifluus*, de làtex una mica més fosc i que és conegut popularment com esclata-sang. Els dos presenten un capell de color taronja, tirant a rogenc en l'esclata-sang i es cobreixen d'una petina verda en ser collits o produir-se una ferida.

Als nostres montes podem trobar-los a les pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) o en formacions de carrascolles (*Quercus coccifera*), romers (*Rosmarinus officinalis*), estepes (*Cistus sp.*) i en els montes més septentrionals acompanyant els savinars de savina turífera (*Juniperus thurifera*).

Alguns fongs d'una mateixa espècie poden ser millors segons el medi on viuen. N'és un exemple evident la millor qualitat dels *Lactarius* procedents de les pinedes mediterrànies en comparació amb els de zones interiors de muntanya, més humides i amb una vegetació diferent.

I si t'animes a anar a buscar rovellons tin en compte aquests consells:

- Proveeix-te d'una cistella de vimet, així facilitaràs la propagació de les espores i evitaràs la fermentació dels rovellons.
- No remogues la capa vegetal, així evitaràs trencar el micel·li.
- No talles ni xafigues cap fong que no vagés a endur-te a casa. En la natura cada ésser compleix una funció.
- El rovelló sempre deu tallar-se per la base del peu, mai arrancar-se.
- No culles un fong que no conegues, pensa que n'hi ha de molt verinosos.